Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda" 30 Montgomery St
Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 58. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 29-го БЕРЕЗНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 29, 1983 No. 58. VOL. XC.

Етнічні групи відгукнулися на Український Голокост

Джерзі Сиrі, Н.Дж. — Як подано обширно на сторінках „Свободи" з 19-го березня ц.р., в Чикаґо відбулися сходини Товариства етнічних студій, господарем яких був Український Народний Союз, а гостями представники численних етнічних організацій.

У відгуку на цікаву програму, в якій д-р Мирон Куропась, заступник головного предсідника УНСоюзу, звернув увагу присутніх на те, що в цьому році українці відзначають 50-річчя Великого голоду в 1932-33 роках в Україні, до головного предсідника д-ра Івана Флиса наплило ряд листів.

З них найцікавіші від жидівських організацій, які признають потребу звернути увагу світу на втрати, що їх понесли деякі народи.

Мейнард Вішнер, президент Американсько-жидівського комітету, пише дослівно: „Дорогий Пане Флис: Я бажаю прилучитися до багато інших голосів, які висловили своє співчуття і зрозуміння з приводу відзначування українцями 50-річчя трагічної смерти мільйонів їхніх земляків в часі голоду, який вони терпіли.

Спомини людей, які пережили подібне, дають їм силу остоятися у майбутньому. Коли ми переступаємо давні упередження і стараємося, мати взаємне зрозуміння і вирозуміння, ми набираємо духової сили одні від других та зможемо дивитися в майбутнє з'єднані в нашому стремлінні до однакової справедливости для всіх."

В подібному дусі написали Маршалл Ціссмен, президент Американсько-жидівського комітету в Чикаґо, і Ніколас Райсмен, президент Сіоністської організації

Дуже цікавий лист прийшов від президента Японсько-американського товариства Росса Гарано: „Я, уроджений в концентраційному американському таборі в часі Другої світової війни, дуже добре знаю, як часто трагедії минулого державні уряди стараються притишити. Тільки у співпраці всіх можна буде викрити правду і запобігти тому, щоб такі трагедії не повторялися.

Коли я довідався про цей викликаний насильно голод в Україні 1933 року, я здав собі з острахом справу, що існує ще багато трагічних подій, на які треба людям звернути увагу, не лише щоб запобігти подібним випадкам у майбутньому, а тим і тиранії державних режимів, але також, щоб згадати мільйони тих, які згинули з того приводу.

Я прилучаюся до смутку української спільноти і обіцяю співпрацю з Вами, щоб такі трагедії вже ніколи не повторювалися"

Подібні змістом листи отримав д-р І. Флис від Едвина Цудецкого, голови Дорадчого комітету етнічного виховання в стейті Іллиной; Стенлі Балзекаса, президента Музею литовської культури; Антоні Форнеллі, президента фестивалю „Італіяна"; Ендрю Етенса, президента Грецько-американського конґресу, Джана Йонен, директора Фундації ассирійського об'єднання.

Відповідну інформацію про Великий голод подала Люцина Мігала, спікерка авдицій етнічного голосу в Чикаґо, а Крайовий центр міських справ у Вашінґтоні потвердив прийняття відповідної резолюції у справі Великого голоду, яку поставив д-р М. Куропась, член того центру.

Окремим листом запевнив д-ра І. Флиса про підтримку відомий приятель українців сен. Чарлз Г. Персі, голова сенатської Комісії закордонних зв'язків. Він зокрема підкреслив вдоволення з випуску „Українського Тижневика", присвяченого всеціло Великому голодові.

Плянують З'їзд „Українська Молодь Христові"

Зустріч членів комітету молоді з Владикою Інокентієм.

Чикаґо, Ілл. — Осінню 1982 року, заходами чикаґського деканату Епархії св. о. Миколая, створено Комітет молоді для відзначення 50-ліття З'їзду „Українська Молодь Христові" у Львові в 1933 році, 50-ліття Великого голоду в Україні та 1000-ліття християнства в Україні.

Під вмілим проводом Владики Іннокентія Лотоцького, отці з чотирьох найбільших українських католицьких парафій з великим ентузіязмом прийняли такий задум до практичного здійснення. Покликано спеціяльний комітет представників усіх парафій та організацій молоді в Чикаґо до відзначення цих річниць.

Після численних засідань комітет оформив підготовчі пляни цього З'їзду. З'їзд під кличем „Українська Молодь Христові" відбудеться 11, 12 і 13-го листопада цього року в готелі Бест Вестерн в Чикаґо. В програмі візьмуть участь одиниці відомі з їхньої духовної і академічної діяльности на церковному відтинку.

З'їзд „Українська Молодь Христові" має на меті згуртувати молодих віруючих українців для взаємного пізнання, для відзначення історичних дат, а особливо для збагачення духовного життя учасників напередодні тисячолітнього ювілею хрищення України. Цей З'їзд матиме характер духовний та підкреслюватиме молитву особисту і спільну, як джерело ефектовної християнської дії в модерному світі. Рівнож підкреслюватиметься товариську сторінку: програма включатиме розвагові зайняття, неформальні зустрічі, бенкет і забаву.

МУЗЕЙ НА ТЕЛЕБАЧЕННІ

Ню Йорк, Н.Й. — В середу, 30-го березня на програмі „Live at Five" канал ч. 4 (еН-Бі-Сі) від год. 5-ої до 6-ої вечора буде показана виставка писанок в Українському Музеї в Ню Йорку і показ писання писанок.

Музей також отримав запрошення від телевізійної станції каналу ч. 5 взяти участь у ранішній програмі „Saturday Morning" і дати показ писання традиційних українських писанок. Леся Лебедь, досвідчена писанкарка, радо погодилася дати цей показ. Програму можна побачити в суботу 2-го квітня між год. 10-ою і 12-ою ранку.

ЗСА ВІДКИДАЮТЬ КРИТИКУ АНДРОПОВА

Вашінґтон. — Уряд ЗСА обвинуватив в неділю, 27-го березня, совєтського лідера Юрія Андропова у „фальшивих твердженнях" у своїх заявах про те, що Адміністрація президента Роналда Реґена намагається здобути військову перевагу над Совєтським Союзом.

У формальній відповіді на заяву Андропова Державний департамент висловив „жаль" з огляду на „тон і зміст" обвинувачень совєтського лідера. У відповіді також говориться про те, що совєтський лідер перекрутив намір пляну президента Реґена провести дослідження оборонної протиракетної системи.

Відповідаючи на виступ Президента в середу, 23-го березня, Андропов заявив, що ЗСА намагаються стати „світовою військовою пануючою державою" і що президент Реґен зробив „необережні викривлення" совєтської військової політики. Завваги Андропова були надруковані у формі інтерв'ю в органі комуністичної партії газеті „Правда".

Полемічна виміна обвинуваченнями між Москвою і Вашінґтоном підкреслила погіршення відносин і правдоподібну непримирливість обидвох сторін у важливому питанні стратеґічного озброєння. Як видно з виміни обвинувачень, як СССР, так і ЗСА вважають, що друга сторона приспішує гонку озброєнь, щоб здобути перевагу над другою стороною.

Офіційні особи знову підкреслили, що ідея нової програми була ідеєю президента Реґена і що плян може бути здійснений щойно до наступного століття.

Ізраїль відмовляється від виводу своїх військ

Вашінґтон.—Офіційні особи Адміністрації президента Роналда Реґена заявили в четвер, 24-го березня, що Ізраїль відмовився прийняти пропозиції, запропоновані ЗСА минулого тижня, спрямовані на зрушення і вихід із застою в переговорах про виведення ізраїльських військ з Ливану.

Довготривалий застій в переговорах, які ведуться вже від кінця грудня минулого року між ізраїльською і ливанською делеґаціями з участю ЗСА, викликав, згідно з висловом одного високого речника, подратування серед найвищих кіл Адміністрації.

Офіційні особи Державного департаменту сказали, що були великі надії на швидке полагодження справи і укладення договору, коли міністер закордонних справ Ізраїля Їцак Шамір повернувся в Ізраїль з Вашінґтону минулого тижня.

Замість того, заявили офіційні речники, Филип Габіб, спеціяльний висланик Президента на Близький Схід, виявив, що оптимізм, який постав у зустрічах з прем'єр-міністром Менахемом Беґіном і Шаміром, і довготривалі переговори з державним секретарем Джорджем Шулцом та іншими офіційними особами, включаючи президента Реґена, були передчасними .

Згідно зі заявами офіційних осіб Адміністрації, ЗСА хотіли у своїх пропозиціях задовільнити як вимогу Ізраїля деякої контролі над своєю безпекою з боку південного Ливану після виведення своїх військ, так і наполягання уряду Ливану мати суверенітет над цим районом своєї території.

Ливанська сторона висловила глибоке розчарування з огляду на відсутність видимого поступу у звільненні її території від 30,000 ізраїльського війська, 30,000-ої армії Сирії та від 7,000 бійців Палестинської Визвольної Організації. Одна офіційна особа заявила, згідно з повідомленням бейрутського радіо, що Ливан дасть Ізраїлеві час до 2-го квітня на досягнення угоди. Якщо до того часу не буде укладена угода, Ливан звернеться безпосередньо до ЗСА, що робити далі.

В УКРАЇНІ ВЛАДА ПЕРЕСЛІДУЄ ЦЕРКВУ

Засуджено двох Львівських священиків

Ню Йорк, Н.Й. — (Н.С.) У самвидавній літературі опубліковано два документи про Українську Католицьку Церкву. В журналі „Хроніка Литовської Католицької Церкви" (ч. 49) вміщено нарис під назвою „Церква в совєтських республіках. Україна" — про становище Української Католицької Церкви за совєтської влади, зокрема, про події, які відбувалися в Західній Україні весною 1981 року. Журнал розповідає, як у лютому 1946 року зусиллями совєтської влади в Західній Україні було офіційно ліквідовано Католицьку Церкву грецького обряду (уніятську). Спершу заарештували всіх уніятських єпископів, включно з Львівським Митрополитом Йосифом Сліпим. Всупереч канонам, скликали церковний „собор", на якому не було жодного єпископа уніятської Церкви, а лише кілька священиків, які продалися владі, та підібрані владою миряни — удавані представники віруючих. Цей „собор" вирішив приєднати Католицьку Церкву грецького обряду до Російської православної церкви. Совєтські джерела цей акт зображують як рішення, що його зробив віруючий народ, і нахабно стверджують, що не лишилося віруючих, вірних унії з Римо-Католицькою Церквою. Події, які відбулися після 35-річного ювілею „приєднання", що його урочисто відзначено Російською православною церквою в 1981 році, свідчать, що ці твердження — цілковита брехня.

Хоча після „приєднання" всі уніятські парафії, які не погодилися „приєднатись" до Російської православної церкви, офіційно втратили реєстрацію, а їхні храми вважалися закритими, до сьогодні в Західній Україні, однак, було ще багато незареєстрованих церков, ключі від яких зберігали віруючі, які збиралися там для спільних молитов під час великих свят. Щоб не дати приводу для остаточного закриття таких церков, уніятські священики, таємно працюючи, уникали правити в них Молебні. Їх звичайно відправляли в приватних будинках, а потім вірні молилися самі в старих церквах. Протягом усіх 35 років віруючі таких парафій постійно збирали підписи під заявами, які відвозили уповноваженим у справах релігії у Львові, в Києві і в Москві, з проханням зареєструвати їхні громади. Проте нічого не могли домогтися і становище не змінювалося.

Великоднім ранком було здійснено напад на церкву в Довголуці, Стрийського району. Вірні зібралися вночі для молитви і зачинились. Представники влади і міліції приїхали на десятьох машинах (мешканці Довголуки нарікають, що в разі потреби лише з величезними труднощами дістають машину) і виламали церковні двері. Почалася сутичка з віруючими. Церкву закрили.

У Городському районі напередодні Великодня здійснили напад на церкви в Тучапах, Путятичах, Мшані і Дроздовичах.

У Тучапській церкві під час кожного релігійного свята збирається для молитви багато людей. Шпигуни, підіслані властями, слідкують за найбільш активними вірними, потім їх викликають до району та обкладають грошовими штрафами. Напередодні Великодня на Тучапську церкву напало 30 міліціонерів і закрили її. Інваліда великої вітчизняної війни Дороша за активність у нелеґальній Богослужбі покарано грошовим штрафом у сумі 50 карбованців. Пенсія в нього мізерна, тому штраф на нього — велика матеріяльна втрата.

У Мшані ключі від церкви забрали вже раніше, тому напередодні Великодня люди зібралися на цвинтарі, біля церкви. Міліція оточила цвинтар, стріляли в повітря ракетами, побили 15 вірних, серед них одного старого діда.

На Дроздовицьку церкву напад зробили вранці, коли всі люди працювали. Представники влади виламали двері, все всередині порозбивали, потім церковні двері забили.

У Яворівському районі зробили напад на церкви в Кам'яннброді і Мужиловичах.

У Кам'яннброді застали повну церкву людей і, погрозивши, що її закриють, відступили. Пізніше напали на садибу однієї активної уніятки. Вдома її не застали, провели обшук і поранили дівчину, яку та адоптувала.

В уніятській церкві в Мужиловичах нападники привезли православного священика й пропонували його прийняти, а якщо не приймуть, церкву буде відібрано. Оскільки вірних було багато, закрити церкву не зважилися.

У Перемишлянському районі переведено напад на Волківську і Мерещівську церкви.

У Волкові вірні зібралися до церкви ввечері в Страсну П'ятницю вшанувати гріб Христа, Плащаницю. Побоючись провокацій, зачи-

(Закінчення на стор. 8)

Цікавляться „Лемко-Домом" для старших осіб

Вид на „Лемко-Дім" для старших осіб в Балтиморі. Ця, майже на один міський бльок віддалі довга будівля, між Fleet і Aliceanna вулицями, ще цієї весни буде вповні викінчена.

Балтимор, Мд. (В.Сушко). — Як інформує о. д-р Іван Дорнич, вже в першому тижні після того, як з преси стало відомо про будову в цьому місті „Лемко-Дому" для старших віком осіб, він отримав багато листів з різних стейтів Америки із запитами про ближчі інформації щодо цього дому і умови прийняття до нього. Почта приносить дальші нові листи.

„...Цікавлюсь тому, що льокація є у центрі міста"..., пише одна особа з Колорадо, ...„прохаю Вас повідомити мене про умови прийняття"..., просить інша особа зі стейту Огайо. Зміст деяких листів є особливо зворушуючий. ...„Чи цей Дім лише для лемків, бо я з Великої України"..., питається одна особа з Ню Йорку. Ще інша особа з Пенсильванії пише: ...„ми обоє хочемо осісти десь поміж своїми людьми, тай може ще бути комусь потрібними, або хтось може буде потрібний нам"... І подібно у інших листах.

Усім заінтересованим Корпорація Лемко, членами якої у переважаючій більшості є місцеві українці на чолі з о. д-ром Дорничем, вислала і висилає докладні інформації щодо „Лемко-Дому".

Ініціятором і душею „Лемко-Дому" є український католицький священик о. д-р І.Дорнич. Спеціяльно назва „Лемко" для цього дому є близька його серцю. „Мене багато неукраїнських людей випитувало: „А що це „Лемко"?, і мені забрало багато труду подбати, щоб це слово лишилося", — каже о. Дорнич. Він, о. д-р Дорнич, сам родився і виріс на Лемківщині.

Будову „Лемко-Дому" для старших осіб фінансує федеральний Уряд і про прийняття до нього має право старатися кожна особа. Одначе особи слов'янського походження, які не говорять або слабо говорять англійською мовою, мають першенство. З управою Дому можна буде порозумітися в українській, польській, чеській і словацькій мовах.

В Америці

ПРЕСТИЖ ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА РЕҐЕНА радше зростає під теперішню пору, - кажуть дослідники Інституту Ґаллупа, які в перших днях березня перевели опити в цій справі. Понад 40 відсотків запитаних американців висловились позитивно про працю Р. Реґена на пості Президента ЗСА. В січні ц.р. тільки 35 відсотків схвалювали працю Президента. Дві треті запитаних вважають, що заходи федерального Уряду на економічному відтинку сприяють поліпшенню економічного стану. Аж 53 відсотки погодились з Р. Реґеном, що рецесія добігає до кінця і є вже певні познаки відродження економіки ЗСА. В січні 56 відсотків заявляли, що вони ціковито не підтримують закордонної політики Уряду; тепер це число знизилось до 50 відсотків.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ перебував в інці минулого тижня в Канаді і в зустрічі з прем'єр-міністром П'єром Трудо намагався злагоднiти протести деякої кількости канадців, які протестують проти випробовування американських ракет в канадських преріях. Крім прем'єра Трудо з Дж. Бушем зустрічались також інші канадські політичні діячі і парляментаристи.

ДЕМОКРАТИ Й ІНШІ ПРОТИВНИКИ теперішньої Адміністрації президента Роналда Реґена скептично сприймали інформацію Департаменту торгівлі про те, що в місяці лютому знизились на два відсотки ціна на товари першої потреби, а зокрема на харчові продукти. Знову ж республіканці кажуть, що це сталося тільки завдяки посиленим старанням Уряду, бо, нема де правди діти, спад цін розпочався в грудні минулого року, а тепер другий раз в лютому ц.р. Раніше не помічалося жадного спаду від 1965 року. Економісти кажуть, що до спаду спричинилося раптове зниження цін на бензину і взагалі нафтові вироби.

ДЖАН В. ГЕРНАНДЕЗ, який тепер виконує функцію директора федеральної Аґенції для охорони довкілля після резиґнації Енн Бирфорд, плянує уступити з цього становища, кажуть речники Білого Дому і Конґресу. Ціж джерела кажуть, що також декілька інших високих службовців ЕПА покинуть цю Аґенцію під тиском Уряду і конґресових комісій, які вже довгий час досліджують діяльність ЕПА.

ДЕВ'ЯТЬ СТЕЙТІВ ще й досі повністю не перевели в себе інтеґрації високого шкільництва і тому вони не зможуть в 1984 році користуватися федеральною допомогою, - заявив федеральний суддя Джан Г. Платт. В офіційному повідомленні федерального окружного суду називається такі стейти: Арканco, Джорджію, Вірджінію, Оклагому, Флориду, Північну Каролайну, Пенсильванію, Кентакі і Тексас.

В НЮ ЙОРКУ мав розпочатись процес проти кількох осіб, які скуповували і перепачковували до Ірляндії, очевидно для Ірляндської Революційної Армії, всякого рода зброю, зокрема модерні американські автоматичні пістолі, кріси, гранати, легкі міномети тощо. Процес однак тимчасово зупинив прокуратор на вирану вимогу Федерального Бюра Інвестиґацій (ФБІ), яке у тій справі здобуло додаткові інформації про замішаність у цю „торгівлю" британської розвідки, зглядно її службовців.

Справа Афганістану знову на сторінках преси

Вашінґтон.— В офіційній брошурі Пентаґону з оцінкою совєтських збройних сил і военного потенціялу комуністичного бльоку, військові спеціялісти висловили, між іншим, свою думку також про справу Афганістану і однозгідно заявили, що Совєтський Союз не може втриматись на довшу мету в Афганістані і виграти війни з афганським визвольним рухом при теперішньому розподілі військових сил, хіба що Москва рішиться на цілковиту окупацію, підсилення військового контингенту принаймі 500,000 вояків (тепер там перебуває 105,000) і заризикує втратою престижу зокрема в очах країн третього світу і так званих непов'язаних з жадними політичними чи військовими бльоками держав.

За майже три роки часу,— пишуть американські військовики,—совєтським військовим частинам не вдалося опанувати ситуації. Вони не контролюють сільських місцевостей і не можуть поширити прокомуністичної влади на цілу країну, обмежуючись покищо до Кабулю і більших населених пунктів та, очевидно, військових баз.

Сам секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер пише у брошурі, що совєтські війська мають такі неспівмірно великі втрати в людях і матеріялі, що навіть кремлівські лідери застановляються часом про доцільність дальшої присутности СССР в Афганістані. Антикомуністичні повстанці натомість контролюють під теперішню пору більшу частину території, як офіційний уряд і окупаційні війська. Понад 100,000 совєтських вояків 40-ої армії не можуть дати собі ради з повстанцями і головне командування попросило у Москви допомоги, головно у вишуканому матеріялі—ракетах, модерних літаках, гелікоптерах тощо.

В останніх місяцях до Афганістану прибули великі числом частини КҐБ, які перебрали на себе функції контролі, щоб таким чином відтяжити бойові одиниці і кинути їх на боротьбу з повстанцями.

В брошурі вказується, що совєтські війська широко застосують хемічну і бактеріологічну зброю, а навіть отруйні гази.

Ще іншу, не менш важливу, проблему мають совєти в Афганістані, а саме, їхні вояки міняють зброю, амуніцію й інші військові матеріяли за горілку, наркотики, західній одяг, що його повстанці купують в Пакістані. Бракує також дисципліни серед воятства, яке побачило безвихидність війни в тій країні.

СМЕРТЬ Д—РА БАРНІ КЛАРКА наступила у висліді припинення функціональности дослівно всіх частин організму. Перебування Кларка у шпиталі коштувало 270,000 долярів, які були покриті з приватних пожертв. Д-р Роберт Джарвик, який винайшов штучне плястичне серце, заявив, що він дослівно плакав, коли наступила фізична смерть д-ра Б. Кларка, якого всі у шпиталі дуже шанували.

У світі

СОВЄТСЬКИЙ МІНІСТЕР закордонних справ Андрей Ґромико був назначений у четвер, 24-го березня, ще на додаткову посаду першого заступника прем'єр-міністра. Висока совєтська офіційна особа заявила, що назначення Ґромика на цю посаду підкреслює велике значення закордонної політики, якого надає їй новий совєтський лідер Юрій Андропов. Ґромико, який став міністром закотдонних справ у 1957 році, засідає також у політбюрі комуністичної партії, яке є дійсним центром влади.

ВАТИКАН І ШВЕЦІЯ відновили нормальні дипломатичні відносини, перервані понад 450 років тому, коли Швеція прийняла реформи Мартина Лютера. Ватиканські джерела пояснили, що відновлення дипломатичних відносин відбиває тверду рішучість Ватикану і Папи Івана Павла II старатися поширити свої зв'язки з некатолицькими націями.

ОПОЗИЦІЙНА ЛЕЙБОРИСТСЬКА партія Британії, яка зазнавала майже безперервну серію поразок за минулі чотири роки, здобула нарешті важливу для себе перемогу у додаткових виборах у четвер, 24-го березня. Освалд О'Браєн, лейбористкський кандидат у Дарлінгтоні, промисловому місті в північносхідній Англії, переміг кандидата ліберально-соціяльно-демократичного союзу Тоні Кука.

ЛЕТУНСЬКИМ ЛІНІЯ КУБИ заборонено на два тижні залітати в повітряний простір ЗСА з огляду на два серйозні порушення маршрутів. Вашінґтон назвав ці порушення „сейозними порушеннями безпеки в повітрі". Пітер Брус, представник Державного департаменту, відділу летунства на запитання, чи заборона викликана питанням національної безпеки, відповів: „Обидва польоти проходили недалеко від летунської бази Ґриффитс біля Сиракюзів. Ми думаємо, що відхилення були навмисні".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Порушники прав людини обвинувачують...

В той час, як вільні країни світу на різних міжнародних форумах шукають за справжньою розв'язкою питання напруженої до нікуди політичної, а навіть мілітарної ситуації, до якої у великій мірі причинилися своєю поведінкою, зброєнням, войовничістю, інвазіями, підтримкою терористичних груп тощо комуно-московські лідери і їхні поплічники на Заході, Москва навпаки, де тільки може „шарпає" теперішню Адміністрацію президента Роналда Реґена і альянтів З'єднаних Стейтів Америки в Европі, ба навіть асоціює їх із фашизмом.

Ось недавно київська газета „Радянська Україна" з 10-го березня ц. р., помістила інформацію про наради Комісії прав людини Об'єднаних Націй в Женеві, на яких у кінцевих днях нарад була прийнята резолюція, чи радше резолюції, одною з яких була справа засудження фашистської та неофашистської ідеології і практики. Проєкт цієї резолюції був поданий делеґацією УССР, а її підтримали 13 інших економічно нерозвинених держав, переважно Азії і Африки. „Прийняттю резолюцій передувала, — пише газета, — гостра боротьба в ході якої представники ряду західньоевропейських країн намагалися, якщо не перешкодити прийняттю резолюції, то вихолостити з допомогою поправок її суть. За спиною цих країн стояла делеґація ЗСА, яка вдавалася до антирадянських інсинуацій і заяв, погрожуючи, що вона не братиме участи в голосуванні".

В резолюції між іншим висловлюється занепокоєння, що „ідеологію і практику нацизму наслідують репресивні колоніяльні режими, які чинять грубі і масові порушення прав людини". В кінцевих рядках цієї резолюції ще й згадується, „що в З СА після Другої світової війни знайшли притулок тисячі гітлерівських воєнних злочинців та їх поплічників".

У зв'язку з цією резолюцією і взагалі поступуванням совєтських миролюбців насувається порівняння відносин у вільних країнах світу, де, очевидно, існують помилки і недотягнення в деяких ділянках життя, із „демократією" в Совєтському Союзі і у так званих країнах „соціялістичної співдружности", тобто в країнах, які знаходяться у сфері впливів Москви. Десятками років, ось уже 60 минуло, Сталін, Хрущов, Брежнєв, Андропов і їхні поплічники у поневолених країнах, здійснювали і здійснюють злочини проти людства, прикриваючись крилатими фразами „совєтської демократії". У висліді цих злочинів заплатили життям мільйони людей, а Україна тільки в кількох роках колективізації і політичного наступу Кремля на українство, який завершився голодовою катастрофою, втратила біля 10 мільйонів людности, що вмирали таки на своєму урожайному полі, на своїх пов'язаних снопах. Криклива совєтська пропаґанда і ініціятор резолюції, представник Української ССР І. С. Хміль очевидно не згадували про це на нарадах ОН у справі привернення прав людини в Женеві і ні словом не заікнулись про фашистівські практики стосовані таки у „країні рад".

Чому так сталося, чому всі інші „країни, що розвиваються" не запитались у московського вислужника про фашизм у його країні і в цілому СССР, про „психушки" КҐБ, до яких запроторюють інакодумаючих, про ліквідацію членів Гельсінкських груп і борців за національні і людські права, про нищення церков і релігійних груп, про існування поліційної системи, донощицтва, переслідування та інших методів, що їх проводив свого часу Гітлер і його співробітники. Совєтська пропаґанда може успішно діяти при повній мовчанці західніх вільних країн. Якщо, однак, перервати мовчанку ця пропаґанда автоматично перетворюється у брехню.

Вже найвищий час припинити злочинні виступи совєтських пропаґандистів на міжнародних форумах, до речі, втримуваних за американські і західні гроші.

„Листи читачів" повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи". Реаґувати слід до десяти днів після опублікування матеріялу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скреслювати різкі вислови.

Володимир Левенець

„РАДІОДИВЕРСАНТИ". АЛЕ ТІЛЬКИ...НА ЗАХОДІ

Совєтська преса й інші засоби масової інформації все ще продовжують атакувати повною силою західні радіопередачі, призначені для слухачів у Совєтському Союзі і, як пише ця ж преса, „інших країн соціялістичної співдружності".

Газета „молодь України", орган Центрального комітету ЛКСМ (комсомолу) мабуть уже втретє в цьому році, повертається до цієї теми, не згадуючи інших газет, які у рубриці „На ідеологічних рубежах" поміщують таку силу антиамериканського і антизахіднього пропаґандивного матеріялу, що читачеві на Заході, який критично оцінює події в світі, тяжко навіть збагнути для чого це робиться і що властиво хочуть осягнути совєтські лідери цією зливою брехні, не підтвердженої жадними речевими аргументами чи фактами.

Існує однак на Заході теорія, що совєтські імперські пропаґандисти роблять це для власної користи, власного захисту і оправдання, а головно перекинення вини за совєтські неуспіхи на „західних імперіялістів" і їхніх помічників „українських буржуазних націоналістів" та таких же націоналістів з-поміж інших поневолених Москвою народів. Ця теорія у принципі правильна, доказом чого є совєтська політика у світі, кампанія роззброєння, мобілізування пацифістів для атаки на західні оборонні інсталяції, інфільтрація закордонних урядів, головно у країнах де до голосу прийшли соціялісти тощо. Наглядним прикладом може послужити сьогодні Греція, на яку іде сьогодні сконцентрований наступ комуно-московської імперії з метою витіснити звідтам американські бази і наклонити грецьких соціялістичних лідерів до співпраці з Москвою і її сателітами, на чому кремлівським лідерам дуже залежить. Створення виламів у західньоу бльоці держав все користувалися пріоритетом у їхній політичній діяльності, доказом чого є сьогоднішня ідеологічна кампанія СССР в Европі, як зрештою також на інших континентах.

Совєтська нахабність взагалі не має меж. Наприклад, СССР напродукував під час тривання політики детанту силу-силенну всякої зброї, включаючи нуклеарні міжконтинентальні ракети, але це цілком не перешкоджало колишньому генсекові Леонідові Брежнєву виступити на XXVI з'їзді КПСС з пропозицією нуклеарного роззброєння і замороження зброєння взагалі. Цю практику продовжує теперішній генсек Юрій Андропов, з тією тільки різницею, що замість виступати проти невтронної нуклеарної бомби, вістря пропаґанди скероване тепер проти американських ракет середнього засягу „Першінґ-2", що їх членські держави НАТО плянують вже осінню цього року розмістити на своїх територіях у противагу до совєтських подібних ракет типу „СС-20". Знахабніння дійшло вже до тієї міри, що проти рішення ЗСА і Північно-Атлантійського Союзу виступає сам шеф совєтського генерального штабу Ніколай В. Оґарков з погрозами і заявою, що теперішні московські царі накажуть розбудувати ракетні гнізда близько території ЗСА, натякаючи, мабуть, на комуністичну Кубу чи Нікараґуа, якщо ця держава вже повністю перетвориться на сателіта Совєтського Союзу.

Тепер скрізь в Европі, а частинно також за океаном, проходить імперська пропаґандивна кампанія за замороження нуклеарної зброї, але початок такого „замороження" повинні дати ЗСА а не Совєтський Союз, який, як відомо, значно перевищує в нуклеарному озброєнні Америку. Головними організаторами цієї акції нібито є світова рада миру, але фактично її ведуть з-поза кремлівських мурів сам Андропов і його численні помічники, головно замасковані аґенти КҐБ, які завжди в такому випадку відігравали керівну ролю у мобілізації мас і фальшуванні інформацій Заходу. Їм значно допомагають совєтські радіопередачі, які надаються 78 мовами світу вдень і вночі безперебійно.

Але про що ж тоді говорить „Молодь України", газета про яку згадуємо на початку? Чи „радіодиверсанти" існують тільки на Заході, а на Сході тільки прихильники миру і роззброєння? Газета пише, спираючись, очевидно, на американські джерела, що у Вашінґтоні недавно відбувалася нарада керівників радіопересилань до „соціялістичних країн". „Вони були зібрані для того, — пише згадана газета, — щоб дізнатися про нові напрями у зовнішній політиці ЗСА. І не лише дізнатися — виробити заходи, які допомогли б 'погасити страх' світової громадськости перед аґресивністю Білого Дому, переконати людей у 'миролюбстві' Вашінґтону, а заодно протидіяти мирним ініціятивам Радянського Союзу, повсюдно зростаючому антивоєнному рухові".

Газета стверджує, що нарада вирішила (це, вже, мабуть, зі звітів КҐБ), бож звідкіля газеті знати, що вирішила нарада у Вашінґтоні, — „розширити рамки психологічної війни, ідеологічних диверсій до світових маштабів. І одразу ж Вашінґтон обнарудував 'програму демократії та публічної дипломатії', яку її автори охарактеризували, як план довготермінових зусиль з глобальним розмахом".

Далі в інформації совєтської газети „по пунктах" перераховується усі постанови і рішення, які були прийняті на згаданій нараді „спрямовані насамперед проти соціялістичних країн". При тому, як і перед тим, під обстріл совєтської пропаґанди попали в першу

(Закінчення на стор. 8)

Ярослав Татомир

ВИЙДІМ ІЗ ҐЕТТО!

(Перед виборами 1984 року)

Наша спроможність допомогти нашому поневоленому народові залежна у першу чергу від наших зв'язків і наших впливів в американському політичному світі. Знову ж ці наші зв'язки і впливи є співмірні до нашої участи у політичному житті країни, зокрема вони залежать від цього — чи і яку участь ми беремо у передвиборчих кампаніях і як чисельно і цілеспрямовано ми голосуємо.

Та слід, на жаль, ствердити, що ми, українці, з малими виїмками, недостаточно цікавимося виборами, надто поверховно орієнтуємося у плятформі політичних партій, дуже мало знаємо про поодиноких кандидатів, не беремо активної участи у передвиборчих кампаніях і не всі йдемо голосувати.

Дуже цінним виїмком у нас, у тому відношенні, є нечисленні згуртування наших активних громадян молодших поколінь, таких, як наприклад, філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав України, нюаркський Комітет Американці в Обороні Прав України, Ліга Проти Знеславлення Українського Імени та кілька інших, які завдяки своєму активізмові і зв'язкам в американському політичному світі добились таких успіхів, як проголошення президентом Реґеном Дня Української Гельсінкської Групи, як створення у Конґресі Ад гок комітету для Балтійських країн й України, які спричинили багато різних конґресових заяв, інтерпеляцій і резолюцій у справі переслідувань в Україні і т. п.

Решта нашого політичного загалу, зокрема наші партійні верхівки, так зайняті непорозуміннями унутрі нашого ґетто, що не мають ні часу, ні зацікавлення, ні енергії на будь-які дії ґетто. Справа нашої активнішої участи у політичному житті країни стає зокрема актуальною у зв'язку із чимраз ближчими виборами 1984 року.

У цих виборах, більше як будь-коли, буде рішатися напрям внутрішньої і зокрема закордонної політики ЗСА і правдоподібно майбутнє тієї країни і всього людства.

Йдеться бо про те, що вперше Президентом ЗСА є державний муж тієї великої міри, який не тільки має виїмково ясне зрозуміння загрози московського імперіялізму, але теж застосовує рішучі засоби, щоби протиставитися аґресивному експансіонізмові Москви. Тому й не диво, що проти Реґена стане у виборах 1984 року не тільки велика Демократична партія, але теж могутній пропаґандивний апарат Москви, її сателітів і її американських свідомих і несвідомих підпомагачів.

Американські підпомагачі Москви

Ми бачимо як, наче за дотиком магічної палички, появляються у ЗСА і у багатьох інших країнах різні „пацифістичні", протинуклеарні і т. п. групи, які стараються усіма можливими способами стримати збросння ЗСА, у час коли Совєтський Союз зброїться без ніяких перепон у незвичайно швидкому темпі і вже мілітарно випередив Америку у багатьох ділянках. Недавно ми бачили півмільйонову демонстрацію у Ню Йорку, на яку збіглися усякі ліві елементи не тільки з усіх кінців Америки, але із усіх кінців світу.

Усе це речі відомі аж до знудження, і тут ми хочемо підкреслити тільки одне: найбільшою загрозою для Америки і для всього вільного світу є не так мілітарна сила Совєтського Союзу, як внутрішня слабість ЗСА, до якої може спричинитися майстерна розкладова пропаґанда Москви і ще більше пропаганда свідомих і несвідомих американських підпомагачів Москви.

Зокрема шкідливе і небезпечне є становище великої частини американських засобів масової інформації, — („Нюз-Мідія"), які мають величезний вплив на опінію загалу і дуже часто вживають цей вплив, несвідомо, а то і свідомо — на шкоду ЗСА і вільного світу, а в користь Москви.

Наприклад, всякі акції і збіговиська лівих елементів і їхніх підпомагачів, наївних „пацифістів", не мали б великого впливу на американську публічну опінію, якщо б велика частина преси і великі мережі телебачення не присвячували їм багато прихильної, „батьківської" уваги, не давали їм неспівмірно багато прихильного розголосу, не давали їм безплатної пропаґанди, а то і заохоти. Враз із цим ці засоби масової інформації ведуть майже безперервну власну кампанію проти Президента, проти збросння Америки, проти допомоги країнам загроженим комуністичною аґресією, за пертрактації з Москвою, Кубою, Нікараґуа, з лівими партизанами у Сальвадорі і т. п.

(Продовження буде)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Цим разом виставка кольорових світлин

Побачити кольорову чи чорно-білу виставку світлин, належить у нас ще і дальше до великої рідкости. Та й не знати, як довго вона триватиме ще ця творча аномалія. Малярські виставки — слава Богу — є, але мистецьку фотографіку ще й досі, на жаль, залишаємо всім іншим чи просто на призволяще. І ось цю неоправдану і безрадісну дійсність перепинив на хвилину показ праць пришельця з України. Це Анатолій Волвич, який нещодавно прибув до Ню Йорку з Києва. Там, по скінченні Інституту кінематографії працював він у фільмовій професії. Крім цього в нього є ще й любов до фотографії.

І ось його світлини мали ми нагоду оглядати на відкритті власної виставки в нюйоркській ґалерії ОМУА від 8 до 13-го березня ц. р. Більшість його світлин уже з американскої землі, а навіть із ближчих чи дальших околиць Ню Йорку. Однак було там кілька одноразових світлин з України, що особливо привертали до себе увагу відвідувачів. Зрештою була там фотографія навіть зі шпилями гір вкритих снігами у далекому Памірі. З України подивляли ми краєвид „Село Ржищів" у зимову пору, що через „знаменитість" совєтського фільму-плівки (в них все найкраще), вийшов весь синявий. Однак тому, що село і околиця прекрасно положені, недомагання барвистости фільму не рішало тут, бо світлина виглядала дуже стильово саме через оту блакитну монохромію.

Подібно випала і друга панорамічна сцена „Над Дніпром", де саме такий же синій кольор ніяк уже не можна було сприйняти, бож самочинно виринав запит: „А деж барва зелені дерев, кольор церкви, мосту на Дніпрі тощо? Звичайно, що тут не вина світливця, а „доблесного" совєтського фільму. Зате знаменито вдалась Волвичеві невеличка світлина „В лісі під Києвом" з брунатними стовбурами сосон освітлених зимовим сонцем та з білим снігом на блідозеленій хвої. Проте хіба найцікавішою світлиною виставки була таки ота „Мої батьки". Тут двоє статечних старших віком людей, обоє у білому, сидять біля хати, на тлі розцвілого бузку, в чистих, гарних вишиваних сорочках. Очевидно — це не офіційний совєтський знімок і тому не побачимо в них тієї відомої штучної міни, веселости й усмішки. Вони обоє поважні і сумні, бо, як каже Волвич, — „сама світлина була зроблена саме в день мого від'їзду з Києва".

З американських світлин найбільш удалим кольоритом відрізнявся „Забутий ставок", де на тінистому, темносиньому свічаді води, з різкими, гострими глицями очерету, пишалося розкішне зелене латаття. А дальше „Погляд у небо", де безлисті корони трьох дерев височать у біло-блакитну глибінь неба, а декілька осінніх, багряних листків на гілці, додають барвистої пікантности сцені.

Були тут деякі речі світлені в невідповідну пору, коли полудень (забагато сонця) чи вологість дня нівечать кольор фільму, як ось у „Весінніх кольорах", „У вирій" чи „На старті". Гарно вийшли декілька сцен із дощової негоди. Це пейзажі в приємному сіро-туманному кольориті з чіткими краплинами дощу на гілках, як ось у „Сутеніє" чи в „Зимі". Не можна поминути і бездоганних спроб світлених зовсім зблизька, т. зв. макросочкою, як „За роботою", де серед зелені і зів'ялого листя променіє квітка-кульбаба з бджолою на ній або „Дощ", де один червоний листок принишк на сірому посеред крапель дощу. Була тут ще і „Церква в Гантері" (двічі) та „Церква на Верховині".

Виставка зробила гарне враження і подобалась тим, що поспішили її побачити.

Теодор Терен-Юськів

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

СТАВИЛИ ІНШІ П'ЄСИ

Я здивована, що в статті „Чи знаєте Ви?", надрукованій в „Свободі" ч. 48, 15 березня 83 р., Ірина Гриценко у розділі „Сузір'я імен" серед видатних українських драматургів, п'єси яких ставив Театр ім. Франка, називає лише двох: І. Микитенка і О. Корнійчука, твори яких, як вона твердить, „увійшли в скарбницю золотого фонду театрального мистецтва".

Насправді обоє увійшли в історію як коньюнктурники, які пристосували теми своїх п'єс до чергових закрутів лінії партії. Н зважаючи на своє пристосуванство, І. Микитенко загинув у роки єжовщини. Натомість О. Корнійчук у 1937 році почав робити кар'єру в совєтській ієрархії — став депутатом Верховної Ради СССР, а з 1938 року — і Верховної Ради УССР. Пізніше був членом ЦК КПСС і ЦК КПУ, заступником наркома іноземних справ СССР, головою Верховної Ради УССР. Був нагороджений багатьма орденами і медалями. За свої драматичні твори діставав державні премії.

І. Гриценко не згадала у своїй статті, що Театр ім. Франка ставив п'єси Миколи Куліша, творчість якого має епохальне значення, п'єси Володимира Винниченка, Івана Кочерги, Якова Мамонтова та інших.

Любов Дражевська

Ню Йорк, Н. Й.

Борис Ямінський

ЮРІЙ Ф. КУЛЬЧИЦЬКИЙ — „ПАТРІЯРХ" ВЛАСНИКІВ КАВ'ЯРЕНЬ У ВІДНІ

У липні 1683 року величезна турецька армія під проводом везира Кари Мустафи оточила Відень, столицю християнської Европи. І тому, що з кожним днем ситуація в місті ставала небезпечнішою, командант Відня граф Штарґемберґ шукав за кимось відважним, щоб він із вісткою прокрався через турецький табір до військ князя Карла Льотрінґського, який прибувши на відсіч Відня, зі своїм військом, стояв на північному березі Дунаю. Там він чекав на війська польського короля Собєського, який був головним командиром християнського війська, що мало ставити опір турецькій армії.

У тих, таких критичних для Відня днях, у місті жив український купець Юрій Франц Кульчицький, і він зараз зголосився до компанії добровільців. Капітан Амброзій Франк, у якого замешкував Кульчицький, повідомив посадника Відня Андрія Лібенберґа та команданта графа Штарґемберґа, що він вважає Кульчицького за найбільш відповідну людину, щоб це завдання виконати. Бож у нього було знання турецької мови, турецьких звичаїв і обичаїв, був він відважний і здобув собі відповідний досвід в поведінці з людьми зі сходу в роках своєї купецької діяльности.

Юрій Франц Кульчицький народився близько 1640 року в селі Кульчиці-Шляхотські коло Самбора на Бойківщині. Там він ходив до церковної школи. В юнацькому віці він прилучився до запорозьких козаків, де навчився турецької мови і був перекладачем. Під час одного із походів запорозьких козаків проти турків, попавши в турецький полон, він удосконалив своє знання турецької мови та познайомився із турецькими звичаями та обичаями. Прізвище Кульчицький був перекладачем в білгородській філії Орієнтальної Торговельної Компанії, яку заснували віденські купці під патронатом цісаря Леопольда І, щоб розвинути торгівлю з південносхідньою Европою та Близьким Сходом. Завдяки цій діяльності Кульчицький мав уперше зв'язок із Віднем, де коло 1678 року він був імпортером орієнтальних речей.

І хоч у Відні майже кожна дитина вже знає, що Кульчицький був „патріярхом" власників віденських кав'ярень, мало хто знає, що він був українцем, та вважає його поляком, сербом чи вірменином. Предки роду Кульчицьких прийшли в околицю Самбора із Полісся та карпатських околиць. Рід селянської шляхти Кульчицьких був широко розгалужений і тому часом для кращого відрізнення поодинокі галузі тієї родини приймали особливі прізвища. Юрій Франц Кульчицький належав до родинної галузі Шелестович і мав також родинний герб. Його прізвище і його герб якраз достатньо доказують, що він походив з української родини, яка довгі роки жила в Кульчицях-Шляхотських і потомки якої живуть ще нині. Кульчицького представлено графові Штарґемберґові і він погодився продістатися з листами до князя Льотрінґського і звідтам повернутися з вістками до міста. Президент політичної ради у Відні граф Каплірз, окрім цього, передав Кульчицькому листа, в якому він повідомив цісаря Леопольда І про становище в оточеному місті 12-го серпня 1683 року, 13-го серпня, між 10-12-ою годиною вночі. Ю. Кульчицький пішов у дорогу з листами, які він мав передати князеві, і грамотою, яка на християнському боці мала забезпечити йому якнайбільшу підтримку; супроводив його товариш Юрій Михайлович. Ситуація для обидвох була дуже небезпечна.

По дорозі перестрів їх один турецький офіцер і запросив їх до свого шатра. Кульчицький і Михайлович були одягнені і озброєні по-турецькому, ще й до цього, Кульчицький цілковито сміло говорив з тим турецьким офіцером та розповів йому, що він купець з Білгороду й тепер займається постачанням харчів для турецького війська. Щасливо вийшли з тої небезпечної халепи і через Дунай дісталися до війська князя Льотрінґського. Вже на північному березі Дунаю Кульчицький запалив вогонь, а для віденців був це домовлений знак, що він щасливо пробився через турецький табір. Вранці 15-го серпня Кульчицький передав листи князеві Карлові Льотрінґському, який дуже ласкаво приймив післанців Відня й запевнив, що такого важливого міста, як Відень, він ніколи не віддасть ворогові. Вранці 17-го серпня Кульчицький із своїм товаришем був знову на небезпечній дорозі до Відня. Вістка, що Кульчицький вже вернувся до міста того дня зі швидкістю вітру розійшлася поміж оборонцями Відня. Розповідали, що він передав радісну вістку комендантові міста із табору князя Карла Льотрінґського, який незабаром прийде з допомогою. 11-го вересня віденці побачили ракети на Каленберґу, а це означало, що християнські війська готові до наступу. 12-го вересня Відень був визволений.

Поміж здобиччю у напризволяще покинутому турецькому таборі, знайшли також мішки з сиво-зеленим зернами. Ніхто не хотів їх мати, тільки Кульчицький, який колись був у турецькому полоні, знав тайну тих зерен, як теж що з них можна зварити смачний напиток, який називають кавою. Він від міста Відня отримав більшу суму грошей і помешкання та мішки з кавою. Спершу Кульчицький продавав каву на вулицях Відня, носячи зі собою на дощці збанки і горнятка. Гірка кава не аж так смакувала віденцям. Але припадок допоміг йому: одного дня попав йому якось цукор до кави, до чого він ще додав молоко. Ця „звіденщена" кава смакувала всім. В центрі міста Кульчицький і його жінка Марія Урсуля купили скромне приміщення, де продавали каву. Але „віденська мокка" стала така популярна, що перший трактир Кульчицького невдовзі став замалий, і тому близько катедри св. Стефана він відкрив новий трактир з назвою „Під синьою пляшкою". За вивіску тут служив турецький кавник, що пізніше став знаком власників віденських кав'ярень. Ця кав'ярня дуже скоро набула популярности й до неї приходили гості з усіх прошарків віденського населення, — і то не тільки ради кави, але передусім, щоб побачити Кульчицького, який серед усіх віденців утішався великою популярністю. Кульчицький, який все своє життя носив фантастичний український одяг, кожного гостя вітав словами: „Що нового, братчику-серденько?". Тому нарід називав його „братчиком-серденьком". Ця приповідка до нинішнього дня залишилася у розговірній мові віденців. Кілька років пізніше Кульчицький отримав від міста

(Продовження на ст. 7)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1983 Р.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ

Від.:
8 Рудик Адріяна М.
96 Вилій Джонатан, Шейннон
102 Шепко Джансон
120 Дейгов Катерина
123 Шомко Едвард мол., Джаніна
154 Борис Стефан
163 Потов Христина
169 Пейор Христофор
183 Спольський Артур мол.
230 Мартинишин Михайло
237 Вернон Джаніфер
242 Денглір Дейрін
259 Цвякала Еймі; Кларк Данило; Фоця Джанет
287 Сивак Джансон
292 Кубицький Джені, Іван, Джейсон; Робаржі Юрій
307 Вирста Марія
316 Шліз Колін В.
325 Серафин Тетяна
328 Вілейн Айрін
333 Сімонс Варвара, Натейнсль мол.
342 Юрченюк Володимир
347 Войцулевський Томас
371 Кіндрачук Роман, Петро
372 Гевітт Ліза
374 Біленчук Соня
403 Потруф Джаніка; Остафічук Джені, Роберт
465 Панишак Євгенія
473 Лізоті Юстина
253 Маркоті Джансон
323 Феден Йода
324 Баб'як Стефан
352 Ґолдсбирій Дженіфер, Ґеральд, Марко, Михайло
379 Опалух Євгенія
422 Мк Кльоський Лора, Михайло, Шварц Ліза
432 Баєр Ірина, Павло
446 Когут Марко
458 Павелко Петруся
464 Возний Іван
467 Брильський Тереза, Кевин, Николета

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
13 Шевчук Діяна; Демчар Марія
20 Мельник Анна М.
39 Динка Анна
67 Іваноф Вівіян; Кашуба Григорій
102 Іваскевич Петро
108 Бревка Микола
150 Сава Елейн
170 Нечесний Петро
173 Клапцуняк Джаніна; Пустольський Павло, Марія, Євген
204 Чорний Денис
236 Балл Микола
238 Бізука Соня; Бонцарівський Михайло
240 Палка Надія; Завадівська Люба
260 Мацюк Михайло
268 Лужецький Григорій; Вишнівський Дебора
292 Федак Тарас; Перецький Тарас
316 Айшук Сусанна
325 Троцшія Антоній
328 Стефанів Мирон
355 Патриляк Томас
367 Павліно Данило, Луїза, Сусанна
372 Загута Томас
406 Линч Сусанна
452 Сапіта Донна
485 Комар Рома
486 Керницький Андрій

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.,
42 Гривняк Петро 2
69 Ликтій Юрій
114 Сандрес Патриція
147 Лепета Марія
150 Затирка Йосиф
153 Слюсаренко Лариса
204 Салак Лариса
216 Ясінський Лонгин
218 Мельник Михайло
219 Шкварко Тарас
221 Бенко Квітослава, Ірина
238 Костецький Джефрій
240 Хома Христина О.
320 Гнатюк Роберт; Сушко Андріян
323 Феден Йода
324 Баб'як Стефан
379 Опалух Євгенія
422 Заяць Андрій
464 Возний Іван; Барчард Бренда

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
69 Литкий Юрій
91 Папинчак Катерина
93 Шута Іван, Соня
153 Слюсаренко Лариса
167 Закорчений Катерина
171 Пейнтер Карен; Бирковий Джіль; Олсин Іванна
204 Салак Лариса
216 Ясінський Лонгин
238 Костецький Джефрій
240 Хома Христина
292 Терлецький Роман
320 Сушко Адріян; Гнатюк Роберт
349 Мотика Роберт
364 Сподар Раймонд
414 Криницький Ігор
422 Заяць Андрій
464 Барчард Бренда

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.,
256 Козак Рейні, Матвій
307 Рогач Стефан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:
458 МакАртур Дженіфер
499 Бейніт Лукас

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
70 Мачула Лорейн
161 МкБрійді Джеймс О.
177 Фрезза Донна
350 Руффіно Ліза
352 Ґолдсберрій Юлія
355 Свястин Тимотій
423 Сас-Подлуський Ісабеля; Корріра Михайлина
445 Балута Данило; Бибель Марія; Гузій Маріянна; Кінасевич Богдана; Костецька Настуся, Ольга; Тиравський Петро; Фоґа Ірка

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Козак Матвій, Рейні
374 Рогач Стефан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
42 Маховський Антоній

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
8 Подоляк Марія
17 Галич Рашель
25 Гентиш Данило, Олександра; Гошовський Денис
42 Гривняк Петро 2
114 Сандерс Патріція
116 Шілкевич Антонєта
120 Кода Бен
147 Онушко Памеля, Михайло; Лапета Марія
150 Затирка Йосиф
204 Гурин Йосиф
218 Мельник Михайло
219 Шкварко Тарас
221 Бінко Ірина, Квітослава

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
96 Блих Джакліна, Томас
166 Мельник Нестор

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
84 Говера Ярослав
119 Білон Михайло 2

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
5 Шевченко Анна
7 Поступак Марія
13 Карабін Марія, Іван; Демчар Марія
25 Хмілевський Ірена; Пастернак Анна, Юрій
32 Цикало Олександер
34 Блонарович Лев
37 Олиник Марія, Олекса
42 Данків Ярослав; Маховський Антоній
51 Сацюк Олег
52 Провода Честер
57 Коч Лінда
67 Федорко Емілія
70 Панко катерина; Пилипчак Михайло; Рейш Михайло
76 Демчук Марія О.
78 Петрунцьо Марія
83 Гавриш Стефан, Ліза
102 Шепко Луїз
120 Фечушак Ольга, Іван
125 Борднір Ольга
132 Буряк, отець Павло
133 Юрків Василь
137 Плечан Марія
153 Рибак Ольга, Химич Дарія
155 Стуцький Степан; Лесняк Варвара
158 Коханська Анна2; Матусяк Джеферій
161 Грицков'ян Лінда; Скот Роберт
163 Войт Катерина
164 Бутрей Шійла
169 Стефурин Ґізеля
170 Нейш Лій
171 Ліберман Катерина
177 Моріяртій Джеймс
183 Ґашовська Ольга; Борщ Іван
194 Боба Роксоляна; Мудрий Василь
206 Імондій Річард
217 Ґрейсмен Уляна; Плута Григорій
230 Гаргай Лідія
231 Дей Василь
233 Рудяк Яків
234 Шиян Іванна
237 Діксон Карол; Гиман Діяна; Марусин Андрея
238 Костецький Джефрій; Мк-Ґінн Нейсіма
240 Кейвак Михайло; Савчак Ірена
259 Лазука Михайло
269 Лебединський Анна
293 Сеник Роберт М.
316 Дячук Юлія, Володимир; Ґарбовський Йосиф,: Кольцьо Софія
347 Дункан Михайло
349 Пілат Анна; Фещук Наталка, Марта
353 Шевченко Андрій
368 Маринюк Ярема
374 Струзь Анна
375 Бариляк Іван; Котелевич Олексендер
403 Нечай Марія
423 Коноваль Олекса
424 Бурка Томас, Ірена
434 Бачинський Наталка, Андрій
450 Гнатківська Богданна
454 Ониськів Іван
465 Панишак Ґай, Данило
569 Копистенський Френд
473 Пивоварчук Клавдія
504 Барна Кевін
240 Ролянський Євгенія
274 Лінинський Євгенія
316 Латюк Віктор
337 Серединський Ігор*, Марія
337 Мантегна Єва М.
350 Руффіно Рут І.
355 Родрігєць Анна
372 Головна Стефан*
379 Францкі Роберт*
385 Кравець Михайло*
387 Бочневич Марія 2; Курник Василь;
401 Шипович Тарас*; Олійник Орест*; Волошин Теодосій*; Демчук Володимир*
422 Хоменко Андрій*
423 Бак Бойчук Теофіль; Піотрович Петро*
432 Хом'як Богдан*
458 Дейліс Галина
473 Кринський Андрій*
497 Стадник Марія, Софія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
25 Стек д-р Марія
42 Клюфас Марія
76 Пилипишин Михайло*
83 Гавриш Стефан, Ліза,
88 Савчук Зен*
106 Заяць Йосиф* Михайло*, Татяна
120 Звалшак Михайло*
121 Губал Чарл мол.*
123 Стадницький Каролина
124 Драбик Албіна
127 Судин Софія
146 Кушнірчук Петро*
158 Вільт Антоніна
173 Щерба Іванна; Баланчук Анна
175 Білик Теодор*
234Юхневиціюс Віра, Едмундас
238 Мороз Михайло*
292 Сидорак Гелена
330 Ґошолок Анна; Суховій Михайло*
336 Полюка Теодор*
350 Кода Симон
355 Кобзей Іван
368 Ребек Стефан*
378 Зенюк Йосиф*
379 Опалуш Євгенія
397 Максимюк Ірена
399 Остапчук Іван*
416 Скааб Адріянна, Марта
423 Докторюк Гелена, Марія 2; Лелик Олександра
438 Сванда Марія; Нечитайло Станіслав*, Михайло*, Бронислава
439 Худчак Донна
460 Хома Ганна
464 Русин Розалія
481 Конецький Богдан*

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
13 Шевчук Петро
88 Оршуляк Михайло, Маргарита
158 Кордуба Ірена
171 Кушвара Михайло; Боровський Юрій*
217 Губач Григорій
256 Козак Данило*
307 Рогач Микола
379 Тихий Катерина, Микола

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
25 Стойко Ірена
269 Зиман Леон*
319 Сарновський Григорій

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
42 Безушко Мирослав
45 Пришляк Олександер*
47 Алімов Віктор*, Параска
51 Цижак Данута
83 Кузевич Микола*, Ольга
96 Оленик Юстина
103 Пискір Юрій*
116 Панасюк Емілія
161 МкБрідж Джеймс*, Гладьо Неллі

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ

ВВідд.:
25 Козак Данило*
42 Шевчук Петро
136 Тихий Катерина, Микола
204 Оршуляк Маргарита, Михайло
244 Кушвара Михайло*; Боровський Юрій*
293 Кордуба Ірена
341 Зін Дмитро
361 Губач Григорій
374 Рогач Микола

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
13 Карабін Марія, Іван*
17 Галич Василь, Надія
25 Гентиш* 2, Олена
35 Ґулич Мирослав*
42 Клюфас Марія
51 Данилюк Орест*
70 Патуляк Іван
76 Пилипишин Михайло*
83 Гавриш Ліза, Стефан*; Шустер Аніта
88 Савчук Зен*
94 Шарон Стефан*, Іванна
106 Заяць Йосиф*, Михайло*, Татяна; Романишак Ярослав*
107 Гафійчук Іван
114 Петренко Марія
120 Звальчак Михайло*
121 Губаль Чарлс мол.*
123 Стадницький Кароліна
136 Бучинський Іван, Оксана, Віра
147 Левицький Ярослав
153 Артимишин Теофіля
173 Щерба Іванна
175 Білик Теодор*
183 Сіґнореллі Олександер*
191 Пашкевич Мирон*
192 Гула Сандра, Василь*
234 Юхневичус Едмундас*, Віра
235 Ван Дорп Морис*
253 Маркотті Марія
295 Іванищук Микола
316 Басалай Люба
325 Мальчин Іван*
336 Полука Теодор*
337 Чорній Остап С.М.*
345 Кенцор Анна
349 Білянська Рут
355 Кобзій Іван
367 Павліно Гелена
372 Загута Роберта, Павло*
373 Гегмеєр Варвара
379 Опалух Євгенія
387 Тимків Оксана
399 Остапчук Іван
415 Блазик Воймир*, Марія
416 Бігун Маргарита; Скааб Марта, Адріяна
421 Гринюк Беверлін
423 Докторук Марія 2, Гелен; Лелик Олександра
425 Лютер Кім
430 Андріівський Ігор
432 Баєр Анна; Генсіровський Дарія; Ковалик Дарія
438 Сванда Марія; Нечитайло Бронилсава, Михайло*, Станислав*
445 Дройлярд Людмила
451 Валорний Люба 2.
452 Попик Іван*
464 Русин Розалія
467 Брильський Патріція
481 Конецький Богдан*
484 Шиєнко Елисавета, Олекса

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:
12 Чуй Теодор д-р
27 Загора Юрій*, Ярослав
36 Ходак Стефан*
45 Шула Зоряна; Дубас Петро мол.*
113 Свійній Роза, Юрій*
116 Панасюк Емілія; Білак Віктор*
176 Мельник Михайло*
192 Жукер Джані
204 Дусаненко Теодор*
267 Брант Шарон
277 Назаркевич Василь*
292 Перецька Сильвія
293 Дромерик Марія
316 Росоловський Річард*
321 Наконечений Григорій*
333 Боберський Іван*, Стефан* Десій Стефан*
341 Шпак Василь*; Лозинський Іван
361 Кокс Катерина
426 Гуменюк Ярослав*
434 Стечишин Марія
454 Чучман Василь*; Гарена Домка
464 Мандзюк Гаррі*
488 Басараб Анна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Чирко Василь*
25 Стець д-р Марія
42 Хом'як Іван*
57 Габура Михайло*
64 Табачук Емілія
91 Даркоч Юлія
96 Тимус Іван*; Федишин Стефанія
100 Масічак Михайло*, Микола*
102 Коровайчук Роман
109 Ді Нардо Двагт*
112 Якимів Юлія
114 Марчук Василь д-р
119 Сорока Анна
124 Драбик Албіна
127 Судан Софія
146 Кушнірчук Петро
147 Голод Сандра; Тарнавська Марія
161 Мельник Петро*
175 Додсон Денис*
216 Разумов Надія
230 Тима Йозефіна
238 Мороз Михайло*
242 Давид Варвара
243 Білик Анелія
259 Ґуглик Юлія
266 Римарчук Дмитро
267 Палилик Тамара
276 Крайнєвська Ольга; Цимбаляк Полій
281 Локса Дороті
289 Гузар Роберт*
291 Сокол Анна
292 Сидорак Гелена
316 Росоловський Карло (Чарлз)*; Івансон Марія
330 Ґошолок Анна; Суховій Михайло*
350 Кода Сімон*
367 Онуфрик Микола
369 Ящук Іван мол.*
397 Коглір Марія; Максим'юк Ірена

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ)

Відд.:
96 Блих Джакліна, Томас*
166 Мельник Нестор*

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:
32 Шульц Герман*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
8 Чолій Василь
12 Ґудз Володимир
14 Бренич Стефанія 3.
25 Докля Теодор; Чайківський Михайло
31 Дзюба Василь*
32 Яхвак Василь
45 Малик Марія
47 Явна Катерина
65 Сухорський Михайло
75 Жданкевич Марія
76 Мельник Анна 2; Матлак Гелена
91 Престаш Марія
94 Голодюк Михайло
102 максимів Теодор; Диба Іван
112 Колодій Роза
122 Шура Марія
125 Миска Євгенія; Більо Єва
147 Проць Аґнечка (Аґнес) 2.
153 Яхвак Василь*
161 Михалишин Петро
179 Білик Василь
190 Шевчук Секлета
194 Іванчишин Роман*
200 Воргул Тессі
202 Писарчук Анна
221 Адамс Петро Д.;* Кульчицький Лев В. 2.*
228 Ширлог Елисавета
230 Сухара Елінор
237 Пастернак Марія
240 Новицький Йосиф; Жовнір Михайло
242 Чомак Тессі; Шовель Станлей*
277 Гнатюк Іван
292 Честер Сейм 2*; Лишак Павло*
293 Осідач Мирослава
317 Мариняк Йосиф
321 Фука Петро 2*; Сочинський Михайло
327 Керич Вікторія
334 Ладан Павлина; Марцинюк Йосиф
336 Вровн Марія; Васюник Онуфрій*
337 Качмарик Спиридон 2*.
347 Стельмах Стелла
358 Колодій Роза 2.
361 Дикий Іван; Шльос Гелена; Вагалак Паранька
364 Кухта Анастасія
367 Пристайко Василь; Захарків Ірена
368 Ткач Іван
369 Васильковський Антоній*
371 Чмілевська Марія
379 Пірожик Михайло
391 Лучак Гафія
413 Грицула Марія; Ґулька Анна 2.
416 Гевак Станіслава
423 Докторук Микола
432 Шіпайло Ольга
434 Луговий Ярослав
448 Корнило Володимир*
457 Ґоловко Ольга
464 Недожитко Дмитро
469 Стадник Гаррі*; Тихий Мигайло*
473 Савич Катерина
484 Зима Василь
489 Бакум Дмитро; Чорній Юрій
490 Височанський Анна

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
161 Скотт Роберт
183 Біяльчик Галина; Чухрак Іван
231 Дей Василь
237 Діксон Карол; Гиман Діяна; Марусин Андрея
347 Дункан Михайло
353 Шевченко Андрій
362 Паццій Марія
465 Панишак Ґай

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
419 Блоцька Тереза л.
439 Худчак Донна

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
83 Голіней Юрій*; Кусін Леся; Кушнір Михайло*
408 Стефанів Мирон*, Олександра
426 Якибчук Петро*

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
8 Пущак Стефан
14 Клапко Дмитро
83 Баб'як Григорій*; Кушнір Донна
94 Шарон Іванна
147 Онусько Чарлс*
233 Кармайкел Дональд*
238 Ясінський Франк*
240 Поляський Євгенія; Голик Ірена
287 Кмет Мирослава; Дякун Роман*; Финик Едвард*
309 Голл ЛеВірн*
349 Добош Василь*, Анна
385 Кравець Михайло*
471 Свобода Роман
473 Кринський Андрій*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ

Відд.:
402 Стефанів Олександра, Мирон*
430 Кусін Леся; Голаній Юрій*; Кушнір Михайло*

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
22 Козак Михайло
42 Кузьменко Константин*
270 Заричний Стефан*
408 Бініш Роман*

> **ЗАВВАГА:**
> Зіркою /*/ є позначені прізвища тих дорослих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНА З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 31 січня 1983 р.)

Кляса 1-ша	247
Кляса 2-га	170

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E18	3,078
Кляса E20	3,668
Кляса E65	332
Кляса P20	5,744
Кляса P65	111
Кляса TP65	663
Разом	**14,013**

ЗАБЕЗПЕЧННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 31 січня 1983 р.)

Старий рід забезп.	20
Кляса 0	118
Кляса T	1,216
Кляса W	10,869
Кляса P20	11,018
Кляса E20	8,754
Кляса E65	2,596
Кляса P65	1,480
Кляса DP60	769
Кляса DP65	174
Кляса A.D.D.	6,754
Кляса T10	199
Кляса T5	46

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса P20	637
Кляса E20	391
Кляса P65	35
Кляса E65	53
Кляса E18	23
Разом	**45,152**

Вшанували великого закарпатця

Звичайно в нас, кажуть, вшановується великих людей аж по смерті їх, а за життя їм - запорозьким звичаєм - сиплють болото на голову (хоч тільки у фігуральному значенні). Згадаймо лиш, як непомітно, без слави й розголосу дожив своє довге життя поміж нами останній представник українського уряду в Києві Борис Мартос, або скільки прикростей зазнав перед смертю колишній прем'єр-міністер Карпатської України.

Професор Августин Штефан, колишній міністер і голова сойму Карпатської України — щасливіший. Може тому, що він нині „останній могікан"закарпатської „великої трійці" (о. А. Волошин, Ю. Ревай і А. Штефан) а ще більше тому, що в нього залишилася ціла плеяда вдячних і вірних колишніх учнів, які й самі згодом вибилися на провідні громадські політичні становища. Два з них, власне, доповіддали на п'ятницевому Ювілейному вечорі в Літературно-Мистецькому Клюбі у Ню Йорку, що його влаштували спільними силами Наукове Товариство ім. Шевченка і Карпатський Союз, вшановуючи 90-ліття проф. Штефана.

Від НТШ коротко й тепло привітав ювілята голова д-р Ярослав Падох, підкреслюючи його тривалу працю навіть у похилому віці. Проф. Штефан, між іншим, зредагував більшість матеріялів, що стосуються Закарпаття, в Енциклопедії Українознавства. Колишній учень проф. Штефана в Мукачівській Торговельній Академії д-р Вікентій Шандор, говорив про культурну й політичну діяльність ювілята —піонера українського національного відродження серед політично відсталої мукачівської громади, чолового діяча державного відродження Закарпаття. Він і нині не відстає від українського політичного життя, займаючи становище заступника прем'єра для особливих доручень в екзильному уряді УНР. Останню доповідь читав голова Карпатського Союзу д-р Юрій Химинець, також колишній учень ювілята, який зі синівською любов'ю говорив про педагогічну діяльність проф. Штефана під мадярською й чехословацькою окупацією і потім — на словацькій, німецькій і американській іміграції.

Проф. Августин Штефан

Три доповіді були, але вони ніяк не здавалися довгими й нудними, досить чисельна публіка слухала їх із очевидним зацікавленням. Жаль тільки, що сам вілят не зміг, з огляду на здоров'я, взяти особисту участь у цьому вечорі. Але присутні прослухали його мову, награну на магнітофонній стічці — розумну, речеву й зворушливу.

Від Державного Центру УНР в екзилі висловив привіт ювілятові проф. Володимир Трембіцький. Вечором проводила енергійно й успішно імпрезова референтка Клюбу Ія Мацюк-Грицай.

Орп

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 грудня 1982 р.)	20,314	55,124	6,764	82,202
Активні члени (Приріст у січні)				
Нові члени	39	97	11	147
Прийняті наново	25	71	3	99
Прийняті з перех. листами	3	11	6	20
Зміни кляс забезпечення	2	3	—	5
Прийняті з Деп. Молоді	—	3	—	3
Разом	**69**	**185**	**20**	**274**
(Убуток у січні)				
Суспендовані	16	39	21	76
Відійшли з перех. листами	3	12	5	20
Зміни кляс забезпечення	5	3	—	8
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	3	90	—	93
Вибрали гроші	38	85	—	123
Відійшли з випл. п.сум заб.	37	31	—	68
Виплатили вповні вкладки забезпечення	21	45	—	66
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезп.	—	1	4	5
Разом	**124**	**306**	**30**	**460**
Члени, які випл. вкладки (Приріст у січні)				
Виплачене забезпечення	21	45	—	66
На безпл. продовж. забезп.	7	21	—	28
Разом	**28**	**66**	**—**	**94**
(Убуток у січні)				
Померли	2	24	—	26
Вибрали готівки	13	32	—	45
Повернені в актив	—	3	—	3
Вигасло продовж. забезп.	3	5	—	8
Разом	**18**	**64**	**—**	**82**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем січня 1983 р.	**20,269**	**55,006**	**6,754**	**82,029**

УВАГА

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за січень 1983 р., як суспендовані, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів,які впродовж січня 1983 р. взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повоправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН

головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1983 Р.

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	463.47	153	6,585.49	334	767.85
2	408.34	156	775.51	336	722.95
5	3,046.82	158	1,272.15	337	1,963.71
6	236.19	161	1,632.03	338	747.07
7•	365.73	162	443.48	340•	385.71
8	3,056.32	163	1,613.37	341	1,906.37
9	247.02	165	914.08	342•	290.86
0	603.21	166	463.90	345•	1,959.15
1	156.61	167	186.57	346	2,807.02
2	220.74	168	304.53	347	736.38
3	1,366.59	169	499.40	348	937.81
4	2,641.07	170	1,568.23	349	1,400.25
6	665.91	171•	1,591.80	350	2,224.73
7	712.11	173	1,613.38	352	1,601.00
8	189.14	175	1,203.27	353	2,107.14
9	406.23	177	397.58	354	505.79
2	1,185.43	178	261,10	355	226.46
3	343.74	179	382.79	356	529.77
6	30.69	180	807.91	357	21.63
7	1,224.67	182	457.27	361•	2,441.75
8	310.16	183	849.41	363	31.82
9	231.06	184	983.40	364	1,522.19
0•	252.11	190	32.37	368	1,510.42
1	92.00	191	1,486.72	369•	267.79
2	1,778.22	192	727.79	370	507.37
3	118.64	193	92.54	371•	3,309.43
4	698.97	194	3,453.30	372	1,440.34
5	604.72	195	4.80	373	153.23
6	378.25	196	1.86	374	1,132.97
7	1,458.42	200	1,099.54	375	2,129.54
8	278.62	204	5,024.28	376	9.32
9	2,078.86	205•	34.84	378	430.14
1	40.15	206	976.30	379	3,611.70
2	3,166.31	209	250.03	382	213.56
3	892.56	211	200.00	383	632.95
5	1,078.40	213	399.85	386•	118.00
7	2,774.60	214	711.68	387•	806.18
3	705.06	215	4.81	389	313.07
[illegible]	717.58	217	1,657.33	390•	46.97
1	1,108.44	218	198.96	394	129.70
3	870.00	221	3,510.87	395	274.31
4	299.94	222•	445.74	399	1,223.74
5	1,211.74	223	486.53	401	1,056.96
[illegible]	658.35	224	269.87	403	44.03
7	1,117.69	228	118.61	406	437.38
3	617.85	230	1.232.14	407	1,600.93
[illegible]	1,111.69	233•	686.46	408•	742.38
3	1,523.89	234	613.31	409	309.34
4	786.62	235•	886.97	411	522.87
5	824.01	236	396.63	412	199.76
[illegible]	305.92	237	1,174.13	413	135.04
7	609.37	238	2,259.10	416	414.87
[illegible]	414.56	239	888.01	418	747.22
[illegible]	2.55239	240	3,569.90	419	139.77
[illegible]	117.49	241	167.91	421	421.24
3	319.77	242	1,390.52	422	1,868.23
[illegible]	901.20	243	563.50	423	1,865.13
[illegible]	1,631.06	244	24.12	424	1,414.52
3	690,09	245	1,834.53	425	324.41
1	191.91	248	101.60	426	118.40
[illegible]	298.99	253	287.12	429	86.27
3	1,791.40	254	543.74	430•	1,125.01
4	43.51	257•	1,124.70	432	13.059.33
5	262.32	258	122.53	433	708.05
6	1,987.37	259	438.93	434	1,806.48
8	1,823.34	260	155.57	435•	13.66
9•	184.48	261	668.01	437	812.42
0	340.19	262	10.41	438•	418.89
1•	33.49	265	141.38	439	1,138.19
2	14.83	266	1,669.76	440	823.36
3	451.40	267•	769.64	441	543.95
4	5,453.19	268	768.26	442	817.84
5•	45.78	269	821.08	444	1,059.28
6	1,675.07	270	732.98	445•	3,030.96
8	77.76	271	1,455.09	448	577.94
9	147.80	274•	250.00	450	1,731.59
0	207.30	275	227.95	451	1,396.99
2	1,110.42	276	1,602.71	452	525.76
3•	885.15	278	103.47	453	24.74
4	168.18	279	27.32	454	971.50
5	438.56	280	130.06	456	209.01
6•	1,488.11	281	1,561.00	457	771.78
7	342.41	282	152.37	458	2.788.31
8	125.60	283	1,027.06	460	1,091.97
9	150.49	284	132.23	461	489.13
0	475.21	285	915.56	462	491.12
2	907.34	286	700.88	463	175.00
5•	532.55	288	873.80	464	1,567.29
6	901.06	290	289.48	465	1.259.22
9	194.85	291	460.56	466	354.72
0	807.39	292	3,581.96	467	67.17
2	194.56	293	1,739.00	468•	524.68
3	734.70	294•	33.90	469	1,182.12
4	491.87	295	1.013.50	471	917.61
5	1,367.92	296	210.70	472	1,659.57
6	214.86	299	87.57	473	1,251.15
7	3,530.71	301	998.12	474	340.09
8	545.76	303	462.15	475	135.86
9•	10.67	304	687.89	476	105.68
0	790.16	305•	778.88	477	262.17
2	159.24			480	217.61
3	561.12	306	94.39	481	539.94
4	423.99	307	1,334.38	484	2.195.10
5•	17.30	309	100.32	485	273.98
6	494.82	312	126.14	488	614.58
7	936.62	313	21.39	490	121.78
8	103.41	316	1,842.48	494	158.51
9	1.062.03	317	339.58	496	177.64
0	207.10	318	193.73	497	203.85
2	452.57	319•	25.30	498	404.97
3	516.09	320	3,655.33	499	154.91
5	112.62	321	658.06	500	136.40
7	1,243.91	322	1.089.24	501	50.60
8	223.03	324	733.06	502	718.58
9	218.26	328	594.67	503	166.63
0	199.71	330	3,113.25	504•	148.86
1	303.62	332	341.24	505	42.87
2	52.21	333	300.70	506	319.07

Вкладки зібрані в усіх клясах
Життьового забезпечення .... 306,553.34•

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.40	166	50.40	347	84.90
2	9.20	168	1.00	348	32.40
6	20.20	170	68.50	349	104.90
10	42.90	171	15.80	350	14.20
14	92.40	173	57.70	352	11.00
16	25.45	175	12.80	353	123.65
17	25.30	177	18.40	361	21.80
19	76.40	180	33.00	368	11.00
22	211.40	182	37.00	369	20.20
26	11.00	183	9.60	371	38.50
27	66.45	191	1.10	372	45.20
30	2.45	192	4.80	374	24.40
32	97.20	194	46.70	375	89.50
34	44.50	200	12.20	378	22.65
35	11.00	204	102.55	379	55.60
36	22.00	206	25.90	383	31.60
37	28.50	209	13.20	385	222.85
39	9.20	214	11.00	387	144.20
42	108.20	221	105.05	395	98.40
45	94.10	222	19.45	399	107.40
47	229.60	230	20.95	401	48.80
49	18.40	233	42.45	406	9.20
51	20.40	234	29.40	407	41.00
55	34.80	237	26.20	408	9.60
57	29.00	238	3.00	412	62.40
59	18.20	239	44.60	416	40.60
64	6.10	240	187.70	418	77.10
65	22.00	241	18.40	421	70.00
66	2.45	242	17.60	422	15.20
70	19.55	243	34.20	423	35.75
75	12.00	245	78.80	424	55.15
76	56.60	248	65.75	426	9.20
78	22.70	253	2.95	430	68.30
81	11.45	257	3.00	432	365.05
82	27.50	260	12.20	433	12.20
83	67.10	261	21.30	434	251.10
86	11.00	266	17.60	437	79.55
88	65.90	267	47.60	439	76.20
90	19.95	268	14.00	440	40.85
93	81.30	269	14.05	441	83.20
94	141.00	270	114.85	442	72.20
95	4.25	271	33.95	444	69.85
96	11.05	278	6.35	445	231.60
99	2.45	282	5.65	448	26.50
102	21.35	283	20.20		
104	3.65	285	12.20	450	13.45
106	21.25	291	11.65	451	51.00
108	.85	292	15.30	454	14.00
110•	129.20	293	59.00	456	18.15
115	29.00	295	20.20	458	28.25
116	35.85	3.01	68.70	460	42.80
119	18.40	303	14.00	461	7.20
120	63.95	304	11.00	462	18.50
122	9.20	305	29.30	464	20.20
1.23	32.40	307	90.40	465	44.95
124	10.90	309	33.00	469	33.80
125	57.00	317	4.80	471	114.00
127	14.90	318	21.40	472	79.60
128	14.00	320	159.90	473	30.60
130	47.40	322	9.20	474	31.00
133	66.85	328	23.80	475	90.40
136	12.20	333	9.20	481	13.80
138	18.50	334	56.40	484	43.90
139	11.70	336	2.90	485	4.80
140	9.20	337	29.00	487	77.00
142	5.60	338	15.00	488	44.80
147	101.95	340	20.55	497	2.90
149	28.45	341	102.30	498	15.80
153	98.00	345	50.10	500	12.20
158	198.40	346	92.25	502	26.80

Викладки зібрані в клясі
Акцидентового Забезпечення 9,522.45

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1983 РОКУ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
27	Блюй Йозефіна	30.00
29	Бурик Марія	30.00
45	Василик Іван	30.00
63	Турко Михайло	50.00
63	Матус Іван	30.00
76	Войтковський Катерина	30.00
105	Лучишин Пелагія	30.00
105	Лазоричак Люба	30.00
116	Глушок Григорій	30.00
116	Мриглоцький Володимир	30.00
151	Худоба Марія	30.00
151	Михальцьо Пазя	30.00
155	Макар Марія	30.00
204	Подгурська Марґарита	30.00
206	Колісник Марія	30.00
206	Чубай Йосиф Ф.	30.00
221	Басс Варвара	30.00
224	Зауличний Стефан	30.00
224	Зауличний Анастасія	30.00
242	Загибайло Василь	30.00
245	Ґулґун Гелена	30.00
245	Гуцман Стефан	30.00
245	Шульгач Стефан	30.00
287	Ґлов'як Анна	30.00
354	Банас Францис	30.00
355	Кобзей Надія	30.00
358	Сорівка Текля	30.00
369	Кравчук Марія	30.00
371	Новгородський Катерина	30.00
407	Пахолко Йосиф	30.00
423	Рубчак Анна	30.00
423	Калиниченко Варвара	30.00
452	Качур Григорій	30.00
496	Мірчук Гелена	30.00

Разом 1,040.00

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ СІЧНІ 1983 РОКУ

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
12	Ґудз Володимир	1.000.00
22	Стронський Роман	500.00
31	Дзюба Василь	1,000.00
32	Яхвак Василь	1,000.00
52	Намака Люба	1.000.00
57	Лучкович Анна	500.00
63	Питик Анна	1,000.00
65	Сухорський Михайло	1,000.00
76	Матлак Гелена	500.00
84	Говера Ярослав	500.00
94	Федик Роман	500.00
94	Ковалик Євген	1,000.00
94	Патра Анна	1,000.00
106	Бродич Розалія	500.00
112	Колодій Роза А.	1,000.00
112	Поданий Надіна	1,000.00
112	Поданий Надіна	1,000.00
112	Тимінський Марія	500.00
122	Шура Марія	500.00
125	Миска Євгенія	1,000.00
147	Ґладиш Марія	1,000.00
161	Колавик Марія	1,000.00
168	Тимків Софія	500.00
194	Іванчишин Роман	1,000.00
221	Адамс Петро	1,000.00
240	Ставнича Михайлина	500.00
240	Ставнича Михайлина	500.00
274	Павленко Анастасія	1,000.00
277	Ярсевич Петро	500.00
277	Гнатюк Іван	1,000.00
287	Богданович Марія	1,000.00
292	Честер Сем	1,000.00
292	Честер Сем	500.00
301	Підлісний Павло	500.00
321	Фука Петро	500.00
321	Фука Петро	500.00
321	Сохецький Михайло	500.00
336	Бровн Марія І.	1,000.00
336	Васюник Онофрій	1,000.00
347	Шалов Філіп	750.00
367	Пристайко Василь	500.00
368	Ткач Іван	500.00
371	Хмілевська Марія	500.00
416	Ґівак Станіслава	1,500.00
432	Бойко Йосиф	2,500.00
457	Ґоловко Ольга	500.00
484	Зима Василь	1,000.00

Разом .... 38,250.00•

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

ПРИБУТКИ ЗА СІЧЕНЬ 1983

Членські вкладки	$316,075.79
Прибутки книгарні і друкарні	79,758.68
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$125,943.02
Реальності в Кергонксоні, Н.Й.	30,183.51
Гіпотечних позичок	22,679.99
Членських позичок	1,854.27
Уділів	2,016.15
Банків	2,939.04
Разом	**$185,615.98**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$13,983.63
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	378.01
Премії шпитального забезпечення працівників	619.59
Дивіденди	
Коштів поштові оплати	24.20
Коштів телефону	9.34
Коштів асекурації	342.44
За дозрілі вивінувальні грамоти	430.65
Разом	**$15,787.86**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$7,150.70
Пожертви до Фонду захисту	1,500.00
З продажі анг. Енц. Українознавства	1,000.00
Разом	**$9,650.70**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$17,513.94
Сплачено гіпотечних позичок	29,599.06
Сплачено членських позичок	9,838.14
Разом	**$56,951.14**
Разом загальний прибуток за Січень 1983	**$663.840.15**

ВИДАТКИ ЗА СІЧЕНЬ 1983

Виплати членам:	
Грошові звороти	$23,848.54
За дозрілі вивінувальні грамоти	78,004.81
Посмертні допомоги	38,250.00
Відсотки від посмертних допомог	21,51
Вкладки за дітей, яких родичі померли	83.13
Допомога з Фонду Братського	1,010.00
Виплати з Сирітського Фонду	185.18
Разом	**$141,403.17**
Видатки:	
Союзівки	$28,274.45
Книгарні і друкарні	76,378.11
„СВОБОДА" за орган	40,000.00
Організаційні видатки:	
Лікарські бадання нових членів	$13.00
Винагорода обласних організаторів	1,500.00
Винагорода Відділових секретарів	82,484.63
Винагорода Відділових організаторів	1,400.00
Кошти подорожей обласних організаторів	1,263.65
Разом	**$86,661.28**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$10,624.98
Платня працівників	32,646.88
Премії за шпитальне забезпечення працівників	7,564.37
Асекурація	1,252.50
Федеральнії і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	15,931.21
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	460.79
Разом	**$68,480.73**
Загальні адміністративні видатки:	
Книжки і друки	86.45
Вкладки до братських конгресів	90.00
Меблі і машини	609.50
Загальні канцелярійні видатки	2,487.09
Кошти канадської канцелярії	125.00
Поштові оплати	800.00
Разом	**$4,198.04**
Різні видатки:	
Пожертви	$15,030.00
Податки від заморгеджованих реальностей	5,286.56
Разом	**$20,316.56**
Інвестиції:	
Закуплено уділи	2,016.15
Уділено позички на підклад грамот	8,904.27
Разом	**$10,920.42**
Видатки за січень 1983	**$476,632.76**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ		СТАН ДОВЖНИЙ	
Готівка	$863,684.88	ФОНДИ:	
Бонди	33,750,196.18		
Уділи	609,380.99		
Гіпотечні позички	2,752,954.77	Забезпеченевий	47,141,443.60
Позички на грамоти	788.950.74	Братські	184,617,52
Реальності	635,897.98		
Друкарські і електронічні машини	218.338.67	Сирітський	286,416.61
Поз. для Корпорації Дому УНС	8,400,000.00	Захисту	321,024.71
Авторське право	1,200.00	Наглої потреби	87,101.77
Разом	**$48,020,604.21**	**Разом**	**$48,020,604.21**

УЛЯНА ДЯЧУК

головний касир

Пам'яті Степана Щуровського

Св.п. С. Щуровський

Шостого лютого 1983 року рознеслась у Дітройті сумна вістка, що на Фльориді несподівано помер пл.сен керівництва Степан Щуровський.

Покійний народився 22-го жовтня 1903 року в Липівцях, повіт Перемишляни, в родині священика. Осиротілий в дитинстві він виховувався у родині панства Тисовських, знаних зі своїх глибоко релігійних спрямувань, які уділились малому Степанові і супроводжували протягом усього життя. Середню освіту закінчив він матурою в Академічній гімназії у Львові. З різних причин не міг продовжувати розпочатого високого навчання у львівській політехніці.

Закінчивши торговельні курси, Степан вступив на працю до Маслосоюзу у Львові. Згодом він перенісся до Бельська, де Маслосоюз мав свою філію, і там був її управителем.

У 1933 році Степан одружився з Софією Кудловською. Друга світова війна застала панство Щуровських в Бельську. Як тільки стало можливим повернутися до Львова, панство Щуровські переїжджають у своє рідне місто, де Степан працював у Маслосоюзі. Опинившись в часі масової еміграції на Заході, у Відні, Степан поділяв долю і недолю всіх тих українців, які опинилися там під совєтською окупацією. Схоплений одного дня людоловцями чужинців він майже чудом видістався на волю, а за деякий час ми вже бачили панство Щуровських у таборі переміщених осіб в Карльсфельді, а згодом у Берхтесгадені. В 1949 році переїхали вони до ЗСА й поселилися на фармі в Сентрвіллі, Мериленд, звідки в 1951 році перенеслися на постійне поселення у Дітройт. Шукаючи кращого, теплішого клімату у соняшній Фльориді вони виїхали туди в грудні 1982 року до Стюартсу, де й постигла Степана несподівана й передчасна смерть.

Вже в 1913 році св.п. С. Щуровський находиться в пластунських рядах — в І-му гуртку юнаків, зорганізованому основником Пласту д-ром Олександром Тисовським-Дротом у Львові. Коли постав улад старших пластунів, а згодом курінь „Лісові чорти" вступив він до цього куреня і був його активним членом до кінця свого життя. Це власне, Степан і також покійний о. Іван Прокопович були ініціяторами акції цього куреня — „Громада по нитці" для того, щоб зібрати фонди в допомогу потребуючим членам цього куреня і їхнім родинам в Україні й у вільному світі.

Св.п. С. Щуровський був людиною суспільного формату і це було помітно у всіх відтинках його життя, а особливо по його виїзді на еміграцію у кожному місці перебування.

У Дітройті він зосередив свою суспільну працю у Пласті і Самопомочі. В Пласті на початку 50-их років він зайняв пост господарського референта у Крайовій Пластовій Старшині (до часу, поки осідком КПС був Дітройт), опісля працював в Станиці, займаючи різні пости. Але найдовше пам'ятаємо ми всі Покійного адміністратором колишнього пластового дому при вул. Лампкін, та ініціятором і безперебійним опікуном пластової каплиці в „Зеленому Ярі" на Діброві.

У „Самопомочі" він очолював різні акції суспільної опіки. Чи то треба було примістити самотнього недужого в шпиталі, відвідати хворого, прикутого довгою недугою до ліжка, постаратися про влаштування старшого віком у піклувальному домі, допомогти новому іміґрантові знайти мешкання, підшукати працю, поінформувати потребуючих про можливості одержати державну допомогу, поїхати з ними до урядів, подбати про висилку пакунків для допомоги українцям в Україні, Бразилії, Арґентині. Вже навіть перебуваючи на Фльориді, С. Щуровський листувався зі своїм заступником у справах перебігу праці в „Самопомочі".

Оцінивши заслуги С. Щуровського для української громади Дітройту, Пласт і „Самопоміч" належно відзначили його 75-ліття.

У суботу ввечері, 5-го лютого, перестало битися серце цього трудівника-суспільника. Приголомшуючий удар для родини. Велика втарата для громади.

Пластова Станиця віддала останній поклін другові Степанові окремою панахидою, яку відслужив о. Севастіян Сабол. Від пластової Станиці прощала Покійного станична пл. сен. Стефа Король, від Крайової Пластової Старшини і Осередку Праці Сеніорів у Дітройту пл. сен. Ігор Король.

Панахиду від родини Покійного відправив о. Ігумен Бернард Панчук. Він же, як парох церкви Непорочного Зачаття, проводив похоронами Покійного 12-го лютого в асисті о. Севастіяна Сабола і о. Авраама Міллера. В своїй проповіді він вичерпно накреслив постать Покійного як християнина і громадського діяча.

У похоронах Покійного взяли участь вдова по св.п. Андрієві Мудрикові, директорові Маслосоюзу у Львові зі своїми дочками, Ніною і Володимирою, та зятем Романом і численна дітройтська громада. На цвинтарі прощальне слово від Окружної Ради Союзу Українок Америки виголосила голова Окружної Ради Лідія Колодчин, а зібрані пластуни провели друга Степана на Вічну Ватру піснею „Ніч вже йде".

Після похоронів відбулась тризна, якою проводив пл. сен. Всеволод Гнатчук. Він і попрощав Покійного від Куреня „Лісові Чорти". Слова прощання виголосили — від Пласту пл. сен. Михайло Бажанський, інж. Степан Білий від „Самопомочі", інж. Теофіль Марчук від Клюбу Емеритів, Степан Віхар. від Українсько-Американського Осередку. В імені родини Покійного подякував за участь у панахидах і похоронах інж. Роман Рудницький.

З відходом у вічність св.п. Степана Щуровського дружина втратила довголітнього друга життя, родина — любленого вуйка й дідуся, Пласт–дуже активного члена, а українська громада — заслуженого трудівника-суспільника.

Фалина Любинецька

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1983 Р.

За нами вже один місяць пробної праці у новому році році, в якому відзначаємо світлі ювілеї наших видань, а саме: 90-річчя найстаршого українського щоденника в діяспорі „Свобода", 50-річчя „Українського Тижневика" і 30-річчя дитячого журналу „Веселка". А з тим ми вступили в 89-ий рік багатогранної праці, не лише союзової, але й праці у всіх ділянках УНСоюзу.

Наші організаційні здобутки в першому місяці не були блискучими, бо здобули заледве 147 нових членів, що не можна порівняти зі здобутками грудня 1982 року, коли Головна Канцелярія Союзу одержала 592 аплікації нових членів. Але це вже належить до союзової традиції, що по „врожайних місяцях приходить посуха". До того можна б ще додати, що Різдвяні свята, байдуже чи за новим чи старим стилем, з кожним роком більш коштовні, і тому в такому часі є менше кандидатів на забезпечення.

Замикаючи рахунки січня зі здобуттям 147 нових членів, забезпечених на загальну суму 308,000 долярів, вітаємо 105 секретрів відділів та організаторів, що придбали в згаданому місяці по одному і більше нових членів і стали кандидатами для отримання спеціяльних грошових нагород, з яких одна є в сумі 500 долярів, якщо будуть в наступних місяцях того року й далі здобувати бодай по одному членові.

Також вітаємо і Управи Окружних Коміттів, які вже почали змагання за виконання організаційної квоти 1983 року. Період поміж округами веде Округа міста Братньої любови, Філядельфійська, що придбала 26 членів, забезпечених на 68,000 долярів. Відтак Метрополітальна Округа Ню Йорк, що,здобувши 10 членів, забезпечених на 19,000 дол., зайняла друге місце. Округи Піттсбург, Джерзі Сити і Перт Амбой придбали по 9 членів, з того Округа Джерзі Сити придбала забезпечення на 35,000 дол., а Піттсбург і Перт Амбой, кожний по 18,000 дол. По 8 членів придбали Округи Чикаго з 33-ма відділами і Монтреаль, Канада, що має лише по 8 відділів.

Як вже було сказано на початку, січень — це пробний місяць, тому віримо, що лютий вже буде кращим під кожним оглядом. Також віримо, що згаданих 105 секретарів придбають по кілька нових членів в лютому, щоб залишитися кандидатами на отримання одної із 10-ти грошових нагород, загальна сума яких становить 1,000 долярів.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У СІЧНІ 1983 Р.

Ч.В.	Організатор	Придбав у січні	Сума забезпечення	
	Округа АЛЕНТАВН			
137	М. Колодруб	1	$1,000	
	Округа БАЛТИМОР			
34	Л. Блонарович	1	$1,000	
	Округа БОСТОН			
238	Анна Ремік	2	$2,500	
307	Д. Ґалонжка	1	5,000	
374	В. Гетьманський	2	2,000	
	Разом	5	$9,500	
	Округа ЧІКАҐО			
51	М. Ольшанський	1	$1,000	
125	Ґльорія Пащин	1	1,000	
259	Юлія Ґуглик	4	11,500	
379	В. Семків	1	1,000	
423	Я. Берестянський	1	1,000	
	Разом	8	$16,500	
	Округа КЛІВЛЕНД			
102	Н. Бобечко	2	$2,000	
233	Ю. Сілецький	1	1,000	
240	С. Воляник	2	2,000	
328	Б. Ковч	1	5,000	
	Разом	6	$10,000	
	Округа ДЕТРОЙТ			
94	Р. Татарський	1	$1.000	
183	Д. Кошильовський	5	14,500	2АДД
292	Стела Федик	4	4,000	
504	Е. Барна	1	2,000	
	Разом	11	$21,500	2АДД
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ			
25	Квітка Стецюк	3	$2,500	
70	М. Шеремета	3	27,000	
170	В. Білик	1	1,000	
171	Стела Раєн	1	3,000	
287	Зофія Сивак	1	1,000	
	Разом	9	$34,500	
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)			
434	Олександра Дольницька	2	$2,000	
465	Текля Мороз	4	8,000	1АДД
473	Віра Баніт	2	4,000	
	Разом	8	$14,000	1АДД
	Округа НЮАРК			
37	Ольга Осередчук	2	$10,000	
76	Юлія Демчук	1	1,000	
133	Я. Леськів	1	1,000	
234	І. Іваник	1	1,000	
371	Ю. Баранюк	2	2,000	
	Разом	7	$15,000	
	Округа НЮ ГЕЙВЕН			
52	П. Пилипець	1	$2,000	
67	В. Пипюк	1	3,000	
	Разом	2	$5,000	
	Округа НЮ ЙОРК			
5	М. Хоманчук	1	$2,000	
8	Марія Кульчицька	1	1,000	
158	І. Жупник	3	7,000	
194	М. Юзенів	2	2,000	
293	Марія Душник	1	5,000	
325	В. Цюпа	1	1,000	
450	Евстахія Мілянич	1	1,000	
	Разом	10	$19,000	
	Округа НІЯҐАРА (Канада)			
403	Марія Нечай	4	$4,000	
454	М. Бережук	1	1,000	
	Разом	5	$5,000	
	Округа ПАССЕЙК			
42	І. Блиха	2	$7,000	
	Округа ПЕРТ АМБОЙ			
155	Мелянія Льоренц	2	$6,000	
342	Елізабет Погода	1	1,000	
349	М. Захарко	3	3,000	
353	Дарія Оріховська	1	2,000	
	В. Оріховський	1	5,000	1АДД
372	Й. Ярема	1	1,000	
	Разом	9	$18,000	1АДД
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ			
32	В. Яців	1	$3,000	
83	С. Гавриш	2	7,000	
153	І. Скіра	2	3,000	
154	Анна Яремко	1	1,000	
163	Т.Дуда	2	3,000	
173	П. Щерба	1	1,000	
231	В. Пастушок	2	6,000	1АДД
237	М. Крика	7	19,000	3АДД
269	Христина Фуга-Ґербеги	1	1,000	
347	Дарія Цапар	3	9,000	1АДД
375	П. Тарнавський	2	11,000	
424	В. Трипупенко	2	4,000	
	Разом	26	$68,000	5АДД
	Округа ПІТТСБУРҐ			
96	Н. Драпала	2	$6,000	
120	Анна Рефт	3	3,000	
132	Д. Смерека	1	1,000	
161	А.Джула	3	8,000	1АДД
	Разом	9	$18,000	1АДД
	Округа РОЧЕСТЕР			
217	Т. Кубарич	2	$2,000	
316	В. Гавриляк	5	5,000	
	Разом	7	$7,000	
	Округа СКРЕНТОН			
123	І. Голик	2	$2,000	
	Округа ШАМОКИН			
7	Гелен Словік	1	$3,000	
78	І. Петрунцьо	1	1,000	
164	Т. Бутрей	1	1,000	
242	Й. Чабан	1	1,000	
333	Марція Боберська	2	2,000	
	Разом	6	$8,000	
	Округа ТОРОНТО (Канада)			
469	К. Чорномаз	1	$1,000	
	Округа ТРОЙ			
13	П. Шевчук	3	$3,000	
57	М. Савків	1	1,000	
	Разом	4	$4,000	
	Округа ВІЛКС БЕРИ			
169	В.Стефурин	2	$2,000	
	Округа ВУНСАКЕТ			
177	І. Лаба	1	$5,000	
206	Л.Гардінк	1	5,000	
	Разом	2	$10,000	
	Округа ЯНҐСТАВН			
230	М. Мартинишин	1	$1,000	
	П. Ліщак	1	2,000	
	Разом	2	$3,000	
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ			
368	А. Маринюк	2	$8,000	1АДД

СТЕПАН ГАВРИШ
головний організатор

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У СІЧНІ 1983 РОКУ

П.Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	РАЗОМ У 1983 Р.		
			Придбано чл. у січні	на суму	АДД
	Округи Пенсильванії				
1.	Філядельфія	40	26	$68,000	5
2.	Піттсбург	18	9	18,000	1
3.	Шамокин	20	6	8,000	—
4.	Алентавн	13	1	1,000	—
5.	Скрентон	6	2	2,000	—
6.	Вілкс Бери	9	2	2,000	—
	Разом	106	46	$99,000	6
	Округа Мериленду				
	Балтімор	9	1	$1,000	—
	Округи Ню Йорку				
1.	Ню Йорк	33	10	$19,000	—
2.	Сиракюзи-Ютика	14	—	—	—
3.	Рочестер	10	7	7,000	—
4.	Трой	7	4	4,000	—
5.	Боффало	8	—	—	—
	Разом	72	21	$30,000	—
	Округи Ню Джерзі				
1.	Нюарк	20	7	$15,000	—
2.	Джерзі Сити	11	9	34,500	—
3.	Перт Амбой	12	9	18,00	1
4.	Пассейк	5	2	7,000	—
	Разом	48	27	$74,500	1
	Округи Іллиной, Мишиген і Огайо				
1.	Чікаґо, Ілл.	33	8	$16,500	—
2.	Детройт, Миш.	20	11	21,500	2
3.	Клівленд, Огайо	21	6	10,00	—
4.	Янгставн, Огайо	9	2	3,000	—
	Разом	83	27	$51,000	2
	Округи Нової Англії				
1.	Ню Гейвен, Конн.	18	2	$5,000	—
2.	Бостон, Масс.	6	5	9,500	—
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	2	10,00	—
	Разом	30	9	$24,500	—
	Округи Західніх Стейтів Америки				
1.	Центральна	6	—	—	—
2.	Міннеаполіс, Мінн.	6	—	—	—
3.	Ст. Луїз, Мо.	5	—	—	—
	Разом	17	—	—	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	22	2	$8,000	1
	Округи Канади				
1.	Торонто, Онт.	23	1	$1,000	—
2.	Монтреаль, Квеб.	8	8	14,000	1
3.	Ніягара, Онт.	9	5	5,000	—
4.	Захід Канади	18	—	—	—
	Разом	58	14	$20,000	1
	ЗАГАЛЬНА СУМА	445	147	$308,000	11

Пам'яті І. Климовської-Язичинської

(У першу річницю смерти)

Минув рік, відколи відійшла у вічність св.п. Іванна Климовська-Язичинська. Але не минув смуток і жаль за втраченою назавжди приятелькою.

Іванна Климовська-Язичинська

Розумом можна збагнути що смерть — це нормальне закінчення життєвої дороги, але душа не погоджується з логікою, і тужить за хорошою людиною. Тужить за тією, яка своєю чулістю та лагідністю підтримувала і підбадьорувала зажурених, яка вміла розвеселити своїм дотепним словом.

Такі особистості як незабутня Іванна нечасто зустрічалися і в кращі періоди людського буття на землі. А тепер, у наші дні, коли поняття про мораль та естетику змінилися на гірше, до невпізнання, коли сердечна теплота у відношеннях поміж людьми часто заливається гіркими сльозами, то зустріч із світлою доброю людиною, якою була Іванна, — це справді рідкісне явище. І тому до таких людей душевно горнешся, як спраглий до води.

Тяжко примиритися з тим, що вже немає поміж нами милої Асі, як називали її близькі, немає обдарованої гумористки, яка своєю незлобною критикою вміла не тільки видобувати з грудей слухачів безжурний сміх, але й вміла тонко звернути увагу на недоліки й викликати бажання позбутися їх.

Треба сказати, що хист до писання гуморесок виявився у неї рано, а почав викристалізовуватись у студентські роки, коли Іванна травестувала Дантове „Пекло" і до нього посилала деяких своїх учителів за їхні нібито якісь „гріхи" супроти кандидаток, тобто вчительських семінаристок.

Усе яскравіше й яскравіше розвивався талант Язичинської, особливо коли вона почала писати гуморески на злободенні теми, виступаючи з ними по більших наших осередках у Европі та у багатьох українських скупченнях на північно-американському континенті.

Скільки духової насолоди мали глядачі в Літньому Театрі, під мистецьким керівництвом Володимира Шашаровського, в якому вона працювала, разом із своїм чоловіком Ярославом Климовським, колишнім широковідомим театральним адміністратором у Галичині, а тепер у вільному світі відомим пресовим кореспондентом і автором сценічних текстів.

Усі виступи завжди супроводжувалися великим успіхом. І зрозуміло чому. Бо, крім цікаво написаних монологів, глядачів захоплювало оригінальне виконання їх. У Язичинської була своєрідна мистецька подача.

Природні здібності її зумів добре відшліфувати д-р Антін Княжинський, до якого Іванна ходила на лекції театрального Мистецтва. Між іншим д-р А. Княжинський, поки почав студіювати філософію, був професійним актором.

Язичинська поводилася на сцені природно й невимушено, так, як поводиться людина, яка вміє оповідати і яка знаходиться у своїй хаті.

Пригадується виступ Язичинської у Торонто, коли вона приймала участь у програмі концерту нашого Театрального Ансамблю. Аматори зі здивованням, а професійні артисти з захопленням спостерігали, як скромна, лагідна та втомлена подорожжю жінка на очах у всіх переторювалася в енергійну і досить пацекувату туристку в своїй гуморесці „Подорож по Україні". (До речі, за цю гумореску, знамениту сатиру на Совєтський Союз, вона була нагороджена на Літературному Конкурсі Союзу Українок Америки).

Схвильована, обурена вона майже вибігла на сцену і голосно почала скаржитися на те, що її „не хотіли ту пустити! Тільки подумати - затримують!" І це тоді, коли вона перейнята бажанням поділитися зі всіма присутніми радісною подією, що - "... в єднім кавалку" повернулася з подорожі по Україні!". І далі, відчувши приязнь з боку глядачів, з невинним виглядом признається: „А чого поїхала до Старого Краю? - бо чулам же ніби там сі всьо страшно змінилося!".

Глядачі вибачливо, з помітною іронією похитують головами. І раптом! — „Ну, і знаєте, що там сі змінило!" - переконливо лунає зі сцени. В залі тиша... Ще мить і Язичинська поважно пояснює: „Всі старші повимірали, а тоті, молодші, то добровільно і з великою радостев, поїхали ... на білі медведі". Глядачі вибухують сміхом і нагороджують Язичинську бурхливими оплесками за ту гостру дотепність в окресленні совєтської дійсности.

Про талант та його оригінальність можна писати багато, та це зроблять критики тоді, коли будуть видані всі гуморески Язичинської окремою книжкою.

А нині — ці від щирого засмученого серця написані рядки нехай будуть китицею калини на свіжу могилу дорогої і незабутньої Асі.

Євгенія Чайка

ЗУСТРІЧ РОДИН КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА

Ірвінгтон, Н. Дж. — В суботу, 9-го квітня ц.р., тут в Українському Народному Домі, при 140 Проспект авеню відбудеться, заходами комітету співпраці колишніх вояків Української Повстанської Армії - зустріч родин колишніх вояків УПА. У програмі: год 7-ма вечора - початок зустрічі, відкриття і привіт, спільна вечеря, доповідь на тему: „УПА і наші завдання сьогодні", виступ ансамблю бандуристів „Гомін", товариська забава. Дохід призначений на будову пам'ятника на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку у частинії призначеній для колишніх вояків УПА. Ближчі інформації можна отримати, телефонуючи на числа: (201) 772-5265, або (201) 762-5196.

Пресовий Фонд „Свободи"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи" і дитячого журналу „Веселка" та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА ч. 7

В.Мельник, Торонто	40.00
Митрополича Канцелярія Вінніпег	17.00
В.Новотна, Ділрей Біч	17.00
І.Вакарик, Банф	12.00
І.Мазуренко, Айслінгтон	12.00
В.Петлюра, Гамілтон	12.00
А.Яріш, Рочестер	12.00
А.Алискевич, Джамейка	10.00
М.Качмар, Дітройт	10.00
о. З.Злочєвський Дженкінставн	8.00
П.Прокопенко, Рочестер	8.00
С.Чорний, Бронкс	8.00
А.Яременко, Джерзі Сити	8.00
Н.Галушка, Торонто	7.00
Т.Загаєвич, Клівленд	7.00
Е.Кругляк, Рочестер	7.00
В.Івасютин, Йонкерс	7.00
А.Підвербецький, Скенектеди	7.00
М.Садлик, Пассейк	7.00
о. Д.Свириденко, Садбири	7.00
П.Базилевський, Річмонд Гілл	5.00
Бр. Пресвятої Тройці Балтимор	5.00
Д.Бобеляк, Нюарк	5.00
К.Боднарчук, Асторія	5.00
Т. Козбур, Буена Парк	5.00
І.Малко, Балтимор	5.00
І.Павлюк, Твин Лейкс	5.00
А.Ромас, Ля Саль	5.00
І.Сенків, Дітройт	5.00
М.Середович, Сиракюз	5.00
З.Таран, Мекеніксвілл	5.00
Д-р Ґ.Шиманський, Торонто	5.00
В.Жилавий, Лондон	4.00
О. В. Рак, Лонґ Айленд Сиі	4.00
М.Фафендик, Шебойґен	4.00
Я.Флюнт, Вінніпеґ	4.00
Т.Чучман, Амстердам	4.00
І.Юсип, Гейзелвуд	4.00
А.Шупер, Асторія	3.90
Й. Головацький, Клифтон	3.00
С.Гусар, Рочестер	3.00
М.Довгенко, Лос Анджелес	3.00
Й.Кизишин, Юньйон	3.00
Р.Мандзій, Ню Йорк	3.00
З.Мосійчук, Баффало	3.00
А.Наливайко, Чикаґо	3.00
О.Паньків, Вестон	3.00
М.Хархаліс, Балтимор	3.00
Й.Хома, Бріджпорт	3.00
П.Щерба, Вілмінґтон	3.00
І.Борисенко, Пеорія	2.00
П.Борковський, Манагокін	2.00
В.Бурак, Гартфорд	2.00
В.Бурдьо, Фасттвілл	2.00
М.Вайда, Стемфорд	2.00
А.Варчак, Йонкерс	2.00
М.Гайниш, Бренфорд	2.00
В.Гарасим, Філядельфія	2.00
М.Головатий, Кравн Поінт	2.00
М.Ґайдич, Ню Йорк	2.00
І.Ґрибовський, Трентон	2.00
Н.Данилюк, Елмгирст	2.00
М.Елиів, Ню Йорк	2.00
С.Кальба, Дон Міллс	2.00
І.Котляр, Ірвінґтон	2.00
Р.Кравець, Сиракюз	2.00
Ю.Кравець, Ріджвуд	2.00
В.Кулинич, Ню Йорк	2.00
Й.Куць, Трентон	2.00
Я.Леськів, Юньйон	2.00
Е.Лехман, Віллімантик	2.00
П.Лещишин, Рочестер	2.00
Д. Л. Масенец, Чисголм	2.00
В.Матійчин, Сиракюз	2.00
Х.Матчишин, Філядельфія	2.00
Г.Мисишин, Спрінгфілд	2.00
С.Михалко, Ґарфілд	2.00
І.Мовчан, Монтреаль	2.00
С.Онуфрій, Одубон	2.00
М.Палюх, Бронкс	2.00
І.Панас, Клівленд	2.00
О.Петеш, Портленд	2.00
Т.Пилавка, Чикаґо	2.00
І.Прусак, Травтвілл	2.00
І.В.Рак, Дрексел Гілл	2.00
С.Сандович, Ню Йорк	2.00
М.Сверида, Рочестер	2.00
С.Серкез, Ірвінґтон	2.00
С.Сколоздра, Бріджпорт	2.00
Й.Слоцький, Бімсвілл	2.00
А.Слюсарчук, Савтфілд	2.00
А.Сокіл, Силвер Спрінґ	2.00
О.Стецура, Торонто	2.00
П.Тарасенко, Річмонд	2.00
Л.Тертичній, Форт Ситі	2.00
С.Чміль, Перу	2.00
М.Шебець, Торонто	2.00
Т.Шпірук, Силвер Спрінґ	2.00
С.Щеплоцкий, Лорейн	2.00
М.Сем'янчук, Рівер Форест	1.00

ЛИСТА ч. 8

І.Кінтер, Торонто	17.00
В.Кунинець, Торонто	12.00
В.Могучий, Натлей	12.00
Ю.Мусій, Торонто	12.00
В.О.Стефаник, Едмонтон	12.00
А.Шкрабалюк, Ґлен Спей	12.00
В.Барабаш, Гартфорд	10.00
А.Герман, Джерзі Сити	10.00
І.Трач, Н. Маямі	10.00
д-р В.О.Семків, Помона	8.00
Л.Стайнберг, Норт Порт	8.00
О.Бачинський, Ст. Ленард	7.00
Й. Бусько, Парма	7.00
В.Варецький, Філядельфія	7.00
П.Ганчарик, Гартфорд	7.00
В.Ґавур, Торонто	7.00
д-р М.Лободяк, Форт Дадж	7.00
С.Янковський, Вінніпеґ	7.00
С.Пилипишин, Говел	6.00
М.Вербяний, Линден	5.00
П.Данилюк, Гастсвілл	5.00
С.Лагола, Перт Амбой	5.00
Ю.Лессік, Чикаґо	5.00
Архиєпископ Марко, Картерет	5.00
д-р Я. Музичка, Кентон	5.00
А.Шкуро, Рочестер	5.00
Б.Яримович, Торонто	5.00
М.Крумшин, Йонкерс	4.00
І.Шостак, Давнсв'ю	4.00
О.Березницький, Філядельфія	3.00
І. Дурбак, Трой	3.00
Д.Забігач, Сідар Налс	3.00
д-р В.Коропей, Трентон	3.00
М.Крижанівська, Рочестер	3.00
М.Левчук, Вaварсинґ	3.00
Г.Лучанко, Філядельфія	3.00
С.Макарик, Клівленд	3.00
Х.Матіяш, Аліквіппа	3.00
І.Назар, Галлівуд	3.00
І.Петрів, Вест Белмор	3.00
К.Хомяк, Дітройт	3.00
М.Боднарук, Воррен	2.00
П.Вербовський, Лонг Айленд Сиі	2.00
І.Верига, Монтреаль	2.00
Ф.Вовк, Джерзі Сиі	2.00
І.Воробель, Чикаґо	2.00
М.Гарасимів, Гартфорд	2.00
Б.Гірняк, Ґлен Спей	2.00
А.Гладилович, Ровзмонт	2.00
В.Голик, Торонто	2.00
М.Головатий, Чикаґо	2.00
С.Ґерловський, Філядельфія	2.00
М.Данилюк, Орчард Парк	2.00
М.Даниш, Ню Йорк	2.00
М.Думка, Ню Йорк	2.00
С.Еньяшевська, Парк Ридж	2.00
З.Зарицька, Плейнв'ю	2.00
Л.Зобнів, Бінґемтон	2.00
ЗУАДК, Філядельфія	2.00
І.Зурак, Вудгейвен	2.00
Н.Карачевська, Йонкерс	2.00
Я.Кибалюк, Де Плейнс	2.00
С.Курилас, Вітон	2.00
І.Лучянський, Бренфорд	2.00
Е.Людкевич, Монровія	2.00
Н.Магалли, Форти Форт	2.00
М.Малиновська, Белінґтем	2.00
М.Мандибур, Савт Гемпстед	2.00
І.Марeчко, Севен Гіллс	2.00
П.Мочун, Кренфорд	2.00
С.Мішкевич, Ровзвілл	2.00
О.Мудра, Рочестер	2.00
В.Наум, Асторія	2.00
О.Нессіна, Ню Йорк	2.00
М.Новак, Лос Аджелес	2.00
А.Новосад, Дейтона	2.00
М.Онисько, Мінотола	2.00
М.Е.Ортинський, Тонаванда	2.00
С.Панкевич, Сайлом Спрінґс	2.00
М.Пап, Клівленд	2.00
М.Пацура, Філядельфія	2.00
А.Перок, Бетлеґем	2.00
М.Похмурський, Ст. Пітерсбурґ	2.00
д-р В.Прокопів, Відспорт	2.00
М.Ржепецька, Ню Йорк	2.00
С.Салдан, Найлс	2.00
Гр.Сидорець, Трентон	2.00
І.Ситник, Філядельфія	2.00
М.Солонинка, Торонто	2.00
М.Ставнича, Філядельфія	2.00
Ю.Укарма, Норвич	2.00
Г.Фірман, Озон Парк	2.00
Р.Флюнт, Філядельфія	2.00
А. Фотій (Токе), Форт Лодердейл	2.00
Ю.Цегельський, Бетлеґем	2.00
О.Шевченко, Рочестер	2.00
В.Юрченко, Йонкерс	2.00
Р.Янчишин, Чикаґо	2.00
Е.Апонюк, Едмонтон	1.00
С.Гасяк, Ст. Джозеф	1.00

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.СІЧ" — ПЕРШУН ГРУПИ ТУРНІРУ „ВІТОРІЙО ПОЦЦО"

УСВТ „Ч.Січ" — „Рома" С.К. 0:0
УСВТ „Ч.Січ" — „Вулфс" С.К. 1:0

Цими двома змаганнями за першенство 4-ої групи турніру копаного м'яча в закритій залі Арморі в Джерзі Сити, що відбулися 25-го й 26-го лютого ц.р., „Ч.Січ" закінчила здобуттям чергових трьох точок, завдяки яким здобула перше місце. „Ч.Січ" — єдина із 32-ох дружин, що беруть участь у цьому великому турнірі, яка в сімох відбутих змаганнях не пропустила жодного ґоля: трикратно виграла 2:0, двократно 1:0, а два рази закінчила внічию 0:0.

На особливе відзначення за ці сухі висліди заслужив воротар Маріян Хамуляк, який в усіх виступах тримав міцно на „замку свою твердиню" і цим у великій мірі спричинився до цього більшого успіху дружини. Так було і в цих двох останніх виступах, у яких суперники були намірені перервати цей рекорд української дружини, в окремих епізодах вони були близькі до цього, але в останніх секундах ці наміри знівечував наш воротар, виловлюючи або вибиваючи „важкі м'ячі". На вершку своїх завдань були наші оборонні лінії, в яких слід відзначити Володимира Ткача, Юрія Бакуна і всюдисущого Андрія Бакуна, який, до речі, зазнав контузії у грі з „Ромою", але коли виникла потреба, він включився до гри з клюбом „Вулфс" і цим причинився до перемоги нашої дружини. Рішальний для перемоги ґоль в останніх змаганнях здобув Роман Букачевський.

Велика більшість цих клюбів складається з професійних змагунів із різних країн світу: „Поліш Амерікен", „Вісла" і „Польські Соколи", зложені з колишніх професіоналів з Польщі, М.С. „Ґякомо" з Італії, „Еспана" з Еспанії, „Олімпік Флейм" з островів Середньої Америки, „Рівер Плата" з Арґентини і ряд інших. Нашій дружині, що складається із власних вихованців не буде „легкого життя" в цій рунді, але вона вже осягнула успіх, який заслуговує на увагу.

Кінцевий показник табелі ігор 4-ої групи

	Точок	Ґолів
УСВТ „Ч.Січ"	12:2	8:0
Рейдерс С.К.	10:2	8:3
Рома С.К.	9:3	10:4
Польські Соколи	8:4	8:4
Інтер С.К.	7:5	6:8
Вулфс С.К.	6:6	8:8
Джерзі Бразіл С.К.	4:8	4:9
Кускатлян С.К.	0:12	3:13.

ВІДБИВАНКА

УСВТ „Ч.СІЧ" — ПЕРШУН ТУРНІРУ ЮСВБА

Цей перший у цьому сезоні більший успіх жіноча дружина „Ч.Січі" здобула в офіційному турнірі Відбиванкової Асоціяції ЗСА, який відбувся 27-го лютого ц.р. в залях Технічного Інституту Ню Джерзі в Нюарку. Приємно відмітити нові осяги жіночої дружини „Ч.Січі", яка під сучасну пору теж займає перше місце у Відбиванковій Лізі Ню Джерзі. Наші дівчата, в більшості студентки університетів, знаходять час та охоту на тренінґи, лігові ігри та на виснажуючі турніри, в яких вони гідно репрезентують українське ім'я, організовану українську громаду і своє Т-во. Цим вони різко відрізняються від наших хлопців, студентів, які не тільки самоліквідували цю останню організовану українську чоловічу дружину в ЗСА, але ще гірше, деякі з них заповнили склади чужих, дуже мізерних клюбів, у яких якось знаходять час на тренінґи і виступи. Про цей компромітуючий для цих змагунів вчинок не мають доброї згадки навіть в колах східньої Відбиванкової Асоціяції ЗСА.

Повертаючись до звітового турніру жіночої дружини, вона в іграх круговою системою перемогла: Ріджвуд В.К. 15:9, 15:6; Савт Орандж „Мейплс" „Б" 15:7, 15:9; ремісувала з Ворен В.К. 10:15, 15:9 і клюбом студенток Сітон Гол „Енджелс" 7:15, 18:16 і у висліді здобула перше місце в групі.

По закінченні цих змагань відбувся фінал між дружинами, що зайняли перше і друге місця, тобто, „Ч.Січ" — Ворен В.К. Як звичайно, фінальні змагання пройшли емоційно й завзято, в них українки остаточно здобули перемогу 15:12, 15:13 і цим самим стали першунками турніру. Між іншими, на турнірі був присутній професійний тренер Щуровецький, колишній тренер чоловічої дружини в Одесі „Політехнік" і тренер збірної України, який кілька місяців тому прибув до ЗСА на постійний побут. Він познайомився з провідниками нашої дружини, її складом, аматорськими умовинами і у висліді цього виступу „Ч. Січі" дав нашим дівчатам наскрізь позитивні оцінки.

Там, в Україні, заявив Щуровецький, немає аматорських відбиванкових дружин. Усі є фінансовані різними офіційними державними організаціями. І так, наприклад, в дружині „Політехнік" Одеса, крім мене було двох інших тренерів, платні — лікар дружини та масажист. Усі поїздки, виряд і інвентар також фінансовані. І, власне, з таких „аматорських" дружин творять збірні СССР, які беруть участь в Олімпійських Ігрищах...

Тут у вас, бачу, існує дійсний аматорський спорт, — сказав Щуровецький, — і тому ваша дружина заслуговує на відмічення.

Склад „Ч.Січі" в цьому турнірі: С.Моравська, Л. Тицька, С.Кузинська, П. Мальоні, П.Котляр, С.Лопатовська, Д.Твардовська, С.Візута, Л.Бірмінґгам. Провідниця Соня Моравська, тренери — Луся Тицька і Павло Гейлі.

(о.т.)

Перший ряд (зліва): Л.Бірмінґгам, С.Кузинська, П.Малоні, Д.Твардовська; другий ряд: С.Моравська, С.Лопатовська, Л.Тицькі, С.Візута, П.Котляр.

Осяги українських відбиванкових дружин

Продовжуються відбиванкові першості вищої ліги СССР, в якій виступає шість українських дружин, по три групи жінок і чоловіків.

У жіночій групі після відбуття 11-ти змагань на усіх 12-ть клюбів показник табелі ігор очолює українська дружина „Медін" Одеса, що досі здобула 9 точок. Між іншим, ця дружина в минулому сезоні здобула бронзові медалі і у наслідок цього закваліфікувалася до турніру за чашу Европи, перші зустрічі за яку українки мають визначені в Голляндії з найкращими клюбами Голляндії, Чехо-Словаччини і Мадярщини.

Крім „Медін", у жіночій групі згаданої ліги „Іскра" з Ворошиловграду здобула шість точок і зайняла сьоме, а „Орбіта" з Запоріжжя, що здобула три точки, 10 місце. В групі чоловіків „Льокомотив" Харків відбув 16-ть змагань і зайняв третє місце з 11-ма точками, „Політехнік" Одеса зайняв шосте місце з 7-ма точками, а „Льокомотив" Київ—передостаннє, 11-те місце, з двома точками.

Нові осяги українських плаваків

У кінці січня ц.р. відбулися чергові міжнародні плавацькі змагання в столиці Голляндії, у яких, між іншими, взяла участь збірна СССР. З українських плаваків відзначилися: Святослав Семенів із Києва вийшов першим у двох конкуренціях—400 і 1,500 метрів вільним стилем, відповідно 3.53,15 і 15.21,37

Олексій Марковський з Харкова, чемпіон Европи—81, сдобув друге місце в Амсфорті в конкуренції 100 м. метеликом 56,40. Першим вийшов американець Бред Геррінґ 54,48. Рекордсмен СССР Сергій Красюк із Києва здобув третє місце в конкуренції 100 м. вільним стилем 51,75. І тут першим вийшов американець Ровд Гайнс 51,63.

Після цих змагань на початку лютого відбулася міжнародна зустріч в Борлангу, Швеція, в якій С.Семенів у конкуренції 1,500 вільним стилем у 25-метровому басейні здобув час 14.51,50—другий у світі, він також переміг на дорожці 400 м., цим разом з вислідом 3.48,70. Перше місце теж здобув Сергій Красюк 100 м. вільним стилем 50,30. В інших міжнародних змаганнях, що відбулися в Оффенбаху, Західня Німеччина, славний український плавак Олександер Сидоренко з Жданова здобув перше місце в конкуренції 200 м. змінним стилем 2.04,60. З жінок Ольга Троїцька з Дніпропетровського на 400-метрівці вільним стилем вийшла першою з вислідом 4.14,06, а Олена Заславська з Харкова на 100-метрівці метеликом з вислідом 1.01,87. Усі згадані плаваки є кандидатами на чергові Олімпійські Ігрища, що відбудуться вже в наступному році в Лос Анджелесі.

Гаківка

Продовжується гаківковий сезон у вищій лізі СССР, у якій виступає дружина „Сокіл" з Києва. Повернувши із свого успішного турне по Канаді, „Сокіл" відбув серію змагань, в яких здобув такі висліди: на виїзді в Москві з місцевим „Спартаком" зазнав поразки 1:6; в Києві переміг „Іжсталь" з Іжевська 5:1, і після того програв з московським „Динамо" 0:4. В чергових змаганнях на виїзді з клюбом „Салават Юлаєв" „Сокіл" переміг вислідом 4:2. Після цієї перемоги київляни займають в показнику табелі ігор вищої ліґи СССР 4-те місце (39 точок) після ЦСКА (Армія) 61, „Динамо" Москва (55) і „Спартак" (49).

Копаний м'яч

Ряд українських дружин проводив підготовку до нового сезону на Чорноморському побережжі Кавказу, а також у Криму. 19-го лютого ц.р. мали розпочатися ігри першої рунди за чашу СССР, в яких беруть участь також й українські дружини з першої і вищої ліґ. Не допустили до змагань дружину „Металург" Запоріжжя, яка без офіційного дозволу Спортового Комітету СССР виїздила на товариські ігри до Чехо-Словаччини (Дружини й спортовці „суверенної Української РСР" не мають права виїжджати на жадні міжнародні зустрічі без дозволу „старшого брата" з центру імперії Москви).

Поруч з підготовкою до сезону ряд українських дружин відбув вже товариські зустрічі з іншими клюбами, в яких здобув такі висліди: Київ „Динамо"—Москва „Динамо" 1:2, Донецьк „Шахтар"—„Льокомотив" Москва 1:2, Донецьк „Шахтар"—Харків „Металіст"-3:0, Одеса „Чорноморець"—Симферопіль „Таврія"-2:1, Дніпропетровськ „Дніпро"—Москва „Льокомотив" 3:0. Збірна СССР, яку тепер очолює український тренер Лобановський, перемогла Тбіліське „Динамо" 2:0. Один із ґолів здобув українець Буряк. Крім нього, до складу збірної Лобановський включив таких українських футболістів: Лозинського, Чанова, Балтачу, Баля, Безсонева, Дем'яненка, Євтушенка і Блохіна, отже майже повна дружина київського „Динамо".

Вони могли б успішно репрезентувати в міжнародних змаганнях і чемпіонатах Україну, але до цього не допустять російські окупанти. „Молодші брати" зобов'язані робити те, що наказує „старший брат", тобто здобувати славу для Росії.

(от)

30-ліття Хору „Сурма" в Рочестері

Хор „Сурма" в Рочестері відсвяткував своє славне 30-річчя. Хором керує маестро Ярослав Матковський (стоїть посередині в першому ряді).

Хор „Сурма", що у початковій стадії називався Український Національний Хор, відзначив 30-ліття свого існування ювілейним бенкетом і забавою, які відбулися в суботу, 29 січня цього року, у шкільній авдиторії української католицької церкви св. Йосафата, у Рочестері, Н.Й. Вечір відкрив голова хору Стефан Ольшанський, вітаючи майже 350 гостей висловом подяки за підтримку, яку залемонструвала своєю присутністю місцева українська громада.

У привітальному слові голова підкреслив, що метою святкувань було не лише відзначувати ювілей хору, але теж змалювати картину культурного життя громади, рушійною життєтворчою клітиною якої був хор „Сурма". Функцію тост майстра Бенкету сповняв Микола Єйна.

Мистецьку частину вечора розпочав хор „Сурма" під управою маестра інж. Ярослава Матковського в'язанкою пісень: „Сніжок паде"—Нестора Нижанківського, „Білі каштани"—музика Майбороди, „Ой, устану я в понеділок"—Леонтовича при музичному супроводі Анни Сорохтей. Ентузіястичне захоплення приявних було сердечним вітанням ювілятів.

Трапезу поблагословив монсеньйор Іван Сквілер, а хор відспівав молитву „Отче Наш"—обробка о. Кирила Стеценка. За спожиті дари дякував Богові о. митрофорний протоієрей Федір Коваленко.

Під час вечері, яка була під зарядом Христі Дзюби, аранжер вітав репрезентантів приблизно 40 організацій, гостей із Баффало Д. Пришляка і Р. Федика, які репрезентували хор „Бурлака". Окремо представлено духовенство: о. монс. І. Сквілера—пароха церкви св. Йосафата, митрофорного протоієрея Федора Коваленка—настоятеля церкви св. Покрови, о. Володимира Вербицького—пароха церкви св. Богоявлення. Письмові привіти наспіли від першого дириґента Українського Національного Хору в Рочестер маестра Володимира Божика та проф. Кирила Цепенди, дириґента хору на переломі 1951-1952 років, як теж від організацій.

Ювілейну промову виголосив колишній голова хору „Сурма" інж. Петро Лещишин, пригадуючи деякі моменти з діяльности хору, його осяги і вклад у культурне життя нашої громади. Він змалював невідрадну ситуацію української пісні під большевицькою окупацією, передусім брутальну фізичну ліквідацію співаків-кобзарів, переслідування хорових ансамблів та композиторів українських, що тривожним гомоном ворушили почування учасників.

Мистецьку частину збагатили виступи теж трьох інших ансамблів. До них належав дует „Незабудьки" з Ню Гейвену, Конн., який своєю гарною появою, милозбалянсованими голосами та добре підібраним репертуаром полонив слухачів, які нагороджували його щирими, гучними оплесками. Дует в складі Галини Марків та Ніни Смитанюк під музичним керівництвом проф. Богдана Маркова виконав в'язанку пісень: „Незабудьки"—слова Г.Бойко, муз. В. Косенка ; „Яблуневий цвіт"—слова Д.Луценка, муз. Ігоря Шамо; „Вишні"—слова З.Г. Бичкова, арж. Б.Маркова, „Як ніч м я покриє"—народна пісня в обробці Б.Маркова. Фортепіяновий супровід перебував у руках здібної акомпаньяторки Анна Сорохтей.

Місцеве тріо „Тризуб" у складі Ліди і Зіни Джус разом з братом Петром виконали дві пісні „Ой, чий то кінь стоїть" і „Червона рута" Володимира Івасюка, при власному музичному супроводі. Їх виступ записався ще одним успіхом у їхньому розваговому альбомі. Обидві вокалістки є членкинями хору „Сурма".

До приємно розвагової програми причинився теж чоловічий квартет „Луна" в складі: Микола Єйна, Степан Ольшанський, Мирослав Благий і Євген Кулик; музичний провідник інж. Ярослав Матковський; фортепіяновий супровід мґр Надя Трач. Квартет проспівав „Приємність це велика", привітальну пісню квартету власного оформлення, стрілецьку пісню „Завтра в далеку дорогу" та танґо „Це не є любов". Квартетові „Луна" належить особливий кредит, бо під цю пору це чи не єдиний існуючий чоловічий квартет. „Луна" з кожним виступом здобуває все більшу популярність та признання.

Кульмінаційною точкою програми було вручення почесних грамот заслуженим керівникам і хористам, що було висловом признання і подяки за довголітню участь в хорі. Вони українською піснею підтримували невгасний вогонь любови до України та віру і надію у світле майбутнє українського народу. Грамоти одержали колишні дириґенти хору „Сурма": Володимир Божик, Кирило Цепенда, Євген Пасіка і теперішній дириґент Ярослав Матковський, акомпаньяторка хору Анна Сорохтей, колишні голови хору—Роман Чорнобіль, Юліян Кушнір, Степан Павлишин, Микола Єйна, Євген Кулик, Петро Лещишин та теперішній голова хору Стефан Ольшанський, усі активні члени хору, та два найстарші хористи, яким понад 80 років—Володимир Кольцьо та Іван Клодзінський.

Після мистецької програми розпочалася забава під звуки оркестри „Нові обрії", до якої приспівували Дарія Компанієць і Валя Сохенко. З нагоди 30-ліття Управа хору видала ювілейну книжку з цікавими знімками та історією хору; мистецьке оформлення книжки Ярослави Стеців, членкині хору.

Святкування 30-ліття хору „Сурма" було палким привітом і признанням для наших хористів, вони скріпили їх морально, в пам'ятній книзі записали про любов хористів до пісні, їхню наснагу й дисципліну у праці, завдяки чому члени хору втримували і втримують у серцях слухачів невгасимий вогонь любови до свого народу.

О. С.

Доброчинство Бостонської Кредитівки

Д-р Іван Дідюк вимовно і ясно заявляє заступникові голови ФКУ, Богданові Тарнавському, про меценатський датток кредитівки на Український Гарвард.

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — Українська Братська Федеральна Кредитова кооператива, заснована 1975 року в Бостоні, Масс., невеличким гуртком ентузіястів, поборовши початкові труднощі, розрослась у велику українську фінансову установу, яка дбайливо обслуговує своє членство, вміє одночасно бачити в усій ширині многогранні потреби всієї української громади в Америці. Не лише бачити, але й іти їм назустріч.

У відносно короткому часі Дирекція Кредитівки зуміла поставити свою установу в ряд видатних меценатів, бо на потреби українських Церков, української молоді, шкільництва, на харитативні цілі, на культурно-громадську діяльність склала щедрі грошові датки, що досягли разом дійсно меценатської суми - понад 12,000 долярів.

Передаючи недавно чек - 2,000 долярів на фонд українистики в Гарвардському університеті, визначний суспільно-громадський діяч д-р Іван Дідюк, ініціятор та основник, перший і теперішній голова Кредитівки, заявив: „Яка шкода, що не всі українці Бостону й східнього Массачусетс складають свої ощадності в нашій Кредитівці. Подумати лише, скільки то добра можна б вчинити, якщо б наші люди, замість складати гроші в чужі банки, користали зі своєї рідної установи, з її чесних і добрих послуг і тим одночасно створили б ще кращі спроможності кредитівки в Бостоні постійно підтримувати фінансово українські доброякісні цілі, як теж стати воздержником української науки".

Знаючи і належно оцінюючи працьовитість, жертвенність та завзятість у багатолітній і невтомній діяльності д-ра І. Дідюка, який сам є теж меценатом ФКУ, не може бути сумніву в тому, що кредитівка в Бостоні і дальше чинитиме ще багато добра для української справи на славу її членства.

Перла України в короні Люрдської Пані

Вид з літака на західньо-північну частину Люрду: „Квартал—Богородиці". На знімку бачимо величаву базиліку Вервичі, збудовану на ґранітній скелі, на ґроті Масабієль, коли ріки Ґав, де печеру-ґроту Масабієль, по-нашому „Старий Камінь" освятила аж вісімнадцять разів Пренепорочно-Зачата Діва Марія своїми появами та увіковічнила великими чудами, що діються аж до сьогодні.

Другий Марійський храм Успення Пресвятої Богородиці та дім—Вілля Святого Хреста—Українська Оселя в Люрді, що її збудували українці доброї волі у вільному світі, посвячена 28-го серпня 1982 року, як пам'ятка напередодні тисячоліття хрищення Руси-України. Майже весь цей район, що його назвемо „Квартал Богородиці" забудований шпиталями, манастирями, домами-віллями різних релігійних згромаджень кількох націй католицького світу, а від 1982 року і наша українська нація гідно заступлена в Королівстві Пречистої Діви Марії. Тут постійно перебувають наші Сестри-Законниці Пренепорочно-Зачатої Діви Марії, що своїми щоденними молитвами вимовлюють Боже Благословіння не лише для свого Чину, але й всього українського народу.

Подорожні, що переїжджають через Люрд, чи то битим шляхом, чи залізницею, милуються та подивляють ці два Марійські храми—над ґротою Масабієль коло ріки Базиліку Вервиці, та нашу українську церкву Успення Пресвятої Богородиці. Марійські храми в чудодійному Люрді—це могутні крила, що душі всіх християн підносять понад високі Піренейські гори ген-ген поза сонце і зорі, звідкіль 125 років тому приходила до Люрду Мати Божого Сина, Пречиста Діва Марія.

Велика слава, честь і подяка всім українцям Пресвятої Богородиці, що своїми молитвами, працею та грошовими пожертвами причинились до створення Українського Релігійно-Національного Центру в Люрді. Вони гідно виконали прохання Пренепорочної Діви: „Скажи священникам, щоб тут збудували каплицю". Ми твердо віримо, що ряди наших добродіїв тепер щораз будуть збільшуватися, щоб наша святиня у Люрді всередині була така гарна та одухотворена святими іконами, надхнена святим Духом та українським змістом, якими були наші Марійські відпустові осередки: Унів, Зарваниця, Почаїв та другі Марійські Станиці на землях нашої батьківщини.

Вид з літака на „Квартал Богородиці"

Н.Н.

Срібний ювілей священства о. Любомира Гузара

Дня 30-го березня 1983 року припадає 25-ліття священнослужителя відомого українській громаді та заслуженого о. архимандрита Любомира Гузара.

Срібний ювілей священства — це помітна подія у житті кожного священика, тому рідні та знайомі Ювілята відзначають його окремим способом, в першу чергу, подякою Богові за одержані ласки та проханням про дальше благословення.

Наш Ювілят народився 26-го лютого 1933 року у Львові. Його батьки — це св.п. інж. Ярослав Гузар та Ростислава з Демчуків. Початкове навчання дістав він у Львові, а в 1944 році опинився з батьками та сестрою Мартою на еміграції в Зальцбурзі, Австрія.

Родина Гузарів прибула в 1949 році до Ню Йорку. Любомир продовжував свою науку в малій семінарії в Стемфорді. Закінчивши тут середню школу та коледж, переїхав на дальші студії до Великої Семінарії в Вашінгтоні, де студіював мову та обряд. Свої філософічні та богословські студії відбув в університеті Джорджтавн і закінчив їх у 1958 році. 30 березня того ж року св.п. Єпископ А. Сенишин уділив йому Св. Тайну священства в прокатедрі у Стемфорді. Це

Отець архимандрит В. Гузар

був перший священик висвячений в тому храмі.

Після рукоположення о. Любомир одержав призначення викладати в Стемфорді. Одночасно продовжував він студії філософії у Фордгамському університеті в Ню Йорку і закінчив їх магістеркою із стислої філософії в 1964 році.

На протязі цих студій о. Любомир душпастирював на оселі Союзівці, заснував також українську католицьку парохію в Кергонксоні. Усюди здобув собі признання та любов.

У 1968 році переїхав на постійно до Риму на бажання Патріярха Йосифа і там продовжував богословські студії. У 1972 році закінчив їх докторатом богословії у Папському університеті „Пропаганда". Тема його праці — „Андрей Шептицький, Галицький Митрополит, піонер екуменізму". Незадовго після того цей університет запросив його в члени свого професорського складу і там викладає він до сьогодні.

У 1972 році о. Любомир вступив до манастиря Студитів в Кастельґандольфо біля Риму, що його основував Блаженніший і для якого закупив відповідальний будинок, і там виконував різні функції. Вкінці Патріярх Йосиф іменував його архимандритом. А Східня Конґреґація призначила його недавно прокуратором Студитського Уставу в Римі, себто представником цього уставу при Апостольській Столиці.

Отець Архимандрит Л. Гузар працює вже довгі роки для скріплення й поширення ідеї студитських манастирів, ідучи слідами Митрополита Андрея, основника й першого архимандрита Студитів, та о. Климентія Шептицького, другого архимандрита. У тому характері він відбував подорожі до Параґваю та Канади, де є студитські манастирі. Зокрема відомий є манастир Студитів в Вудстоку, Канада; від кількох років Студити перебрали теж парохію в Пассейку, Н. Дж.

Чверть століття служіння Богові — це значний етап у житті кожного священика. Сердечно вітаємо о. Архимандрита з цим ювілеєм і бажаємо багато сил до праці для нашої Церкви. Ми мали і маємо нагоду бачити його діяльність у Христовому винограднику. Тому можемо сказати: це скромний монах, що совісно та з посвятою виконує свої обов'язки. Спокійна й глибока аналіза кожної справи, вірність і віддання ідеалам Української Церкви, як їх оформили Слуга Божий Андрей та Патріярх Йосиф, жертвенна праця — це основні риси його характеру. Дай нам, Боже, якнайбільше таких священиків. Відзначаючи його срібний ювілей священства висловляємо побажання, щоб він мав змогу виконати місію, яку Боже Провидіння призначило йому в Помісній Українській Католицькій Церкві.

Богдан І. Лончина

„Кавказ" і „Українська симфонія" — на сцені Гамилтону

На бажання численних любителів української музики, зокрема тих, що через брак місця не змогли бути присутніми на прем'єрі „Кавказу" муз. Станислава Людкевича та „Української симфонії" Юрія Фіяли в Рой Тамсон Голл в Торонто, Канада, пощастило зорганізувати повторення повної програми концерту.

Цим раз разом концерт відбудеться у надзвичайно акустичній залі Гамилтон Плейс в місті Гамилтон, у неділю, 24-го квітня ц.р., в 3-ій год. по полудні.

Як вже відомо, Український Оперний Ансамбль незабаром приступить до приготувань до постановки опери „Тарас Бульба", а згодом до повторення опери „Купало". Тому, концерт в Гамилтон Плейс—це, може, чи не остання нагода бути співучасником святкувань перлин української музичної культури. На жаль, в Гамилтон Плейс менше місць, ніж в торонтонській залі Рой Тамсон.

Радимо подбати про квітки вступу відразу, бо, напевно, декілька днів перед концертом вони знову будуть випродані.

Запланований концерт— це ще один доказ того, що Товариство Української Опери Канади, не зважаючи на великі труднощі фінансового характеру, продовжує робити все, що є практично можливим щоб популяризувати перлини української музичної культури.

Ми переконані, що ці два монументальні твори Станислава Людкевича і Юрія Фіяли ввійдуть зчасом в репертуар великих симфонічних оркестр, які зможуть в цей спосіб розкрити перед цілим світом велич української симфонічної музики

Богдан Голинський

Юрій Ф. Кульчицький...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Малюнок Франца Шамса з 1862 року, який зображує Ю. Кульчицького з гостями у його кав'ярні „Під синьою пляшкою" у Відні в 1683 році

будівельну ділянку й дозвіл на будову дому, де міг він задовольняти всі бажання своїх гостей. Цей новий дім стояв біля мосту „Шлягбрюке" над Дунаєм.

Юрій Франц Кульчицький помер на туберкульозу 19-го лютого 1694 року маючи всього 54 роки. Поховали його на цвинтарі коло катедрального храму св. Стефана в центрі Відня, з якого, однак, сьогодні вже немає ані сліду. Нині площа св. Стефана є живим центром міста, а на місці цвинтаря катедру оточують високі доми. Український купець Кульчицький живе в пам'яті віденців до нинішнього дня передусім як „патріярх" власників віденських кав'ярень. Після смерти Кульчицького віденська кав'ярняна професія поволі розповсюдилася, а нині вона вже охоплює майже 1,800 підприємств.

На розі дому при Кольшіцкігассе 2 і Фаворітенштрассе 64 в четвертій дільниці Відня колись була „Ґранд каварня Цверіна ім. Кульчицького", яка вже давно не існує, але ще тепер на тому розі на висоті першого поверху стоїть бронзова статуя Юрія Франца Кульчицького. Вона представляє Кульчицького в турецькому одязі і вказує нам на його славний подвиг, як він продістався через турецький табір перед Віднем в 1683 році. У лівій руці він тримає піднос з філіжанками, а в правій кавник, з якого наливає каву у філіжанки. А правого і лівого боку стінного ґзимсу, на якому стоїть статуя, є турецькі воєнні хоругви і зброя. На обличчі Кульчицького типічні козацькі вуса. Цей пам'ятник відкрито в 1885 році.

У Відні існують ще інші спогади про Кульчицького. В секретаріяті фахової групи віденських кав'ярняних домів у Віденській Торговельній Палаті та в історичному музеї міста Відня можна побачити два олійні портретималюнки, які представляють Ю. Кульчицького. В четвертій дільниці Відня є також вже згадана вулиця з іменем Кульчицького. Дуже гарний малюнок „Перша кав'ярня у Відні, 1683" (він показує кав'ярню Кульчицького „Під синьою пляшкою"), що намалював Франс Шамс в 1962 році. У 1933 році увіковічнено Кульчицького в українській літературі, а саме в історичному оповіданні Івана Филипчака — „Кульчицький — герой Відня". Австрійська література також займалася рятівником Відня. В „Австрійських Листках" з 1847 року автор Кальтенбек цитує три сентенції, в яких змальовано заслуги Кульчицького. В одній з них нібито сам Кульчицький говорить:

„Пославсь до вас мій шлях крізь ниви, доли й гори.
Крізь вінниці й луги і крізь дрімучі бори.
Нехай щастить і тим, хто йде за мною сміло,
І хай не думає, що це недобре діло.
Бажаю кожному і успіхів і сили
І щоб його діла, як мої, всі хвалили.
Живу вдоволений, а маю на добавок
Найпершою із перших і невмірущу славу."

Сьогодні ми знаємо, що Кульчицький не відкрив першої кав'ярні ні в Европі, ні в Австрії. Перший власник кав'ярні у Відні називався Йоан Діодат чи Теодат, грек, або вірменський купець. Але ми так само певно знаємо, що через Кульчицького віденська кав'ярня стала в певній мірі інституцією, так що його називають „патріярхом" власників віденських кав'ярень і через цей факт та через його великий подвиг під час другої турецької облоги Відня 1683 року ім'я українця Юрія Франца Кульчицького тісно зв'язане з історією й долею міста Відня.

Шевченківський концерт в Едмонтоні

У неділю, 6-го березня 1983 року, в ювілейній авдиторії Едмонтону відбувся великий концерт на пошану Тараса Шевченка. Заля авдиторії була повна учнями, студентами й дорослими.

Програму започатковано виступом збірного хору учнів двомовних шкіл курсів українознавства та Рідної школи. Зі сцени пролунали „Слава Кобзареві" та „Заповіт". Диригувала хором Галя Саварин-Яворенко, фортепіяновий супровід Ірини Тарнавської. Потім учениця курсів українознавства Таня Вернер у своєму виступі висловила пошану на адресу Батька Тараса, підкресливши, що Поет уклав у свої надхненні твори серце й душу. Оркестра „Ліра" виконала три пісні в модерному стилі при супроводі бубнів і гітар, а дитячий хор під орудою Лілеї Волянської проспівав дві пісні на слова Шевченка — „По діброві вітер віє" та „У перетику ходила".

Головним промовцем на концерті був д-р Яр Славутич, відомий поет і літературознавець, професор Альбертського університету. Тема його промови — „Поет і нація". На самому початку він зацитував слова Євгена Маланюка: „Як в нації нема вождя, тоді вожді її — поети". Проф. Славутич згадав про те, що в могутню добу Богдана Хмельницького поети не претендували на ролю вождів, бо тоді сам гетьман був у проводі нації, що визволилася з польської неволі. Але за Івана Мазепи настали тяжкі часи: куца автономія, знущання московських зайд над Україною тощо. Самої булави для гетьмана Мазепи не вистачало, і він брався за перо, щоб вилити свої жалі й закликати українців до єдности в боротьбі за незалежність. XVIII сторіччя — період державного занепаду України. Навіть назва „Україна" зникає з мап світу, еліта московщиться, польщиться, німечиться. І от у цей тяжкий період у XIX сторіччі появляється трибун Тарас Шевченко, який вивів нашу літературу з животіння у московській неволі. Проф. Славутич навів Кулішеву оцінку творчости Шевченка і схарактеризував ролю Поета в формуванні новітньої української нації. На закінчення своєї змістовної промови він провів паралелю між добою Шевченка і нашою, коли Москва карає в Україні кожного, хто виступає в обороні рідної мови і державних прав України. Тисячі правозахисників тепер заслано до Мордовії, на Сибір, у центральну Азію або до психолікарень, де зі здорових людей навмисне роблять калік (наприклад, у випадку з І. Світличним чи Ю. Шухевичем). Наголосивши, що визвольна боротьба української нації йде тепер зі словом Шевченка, промовець закликав зберігати й розвивати Шевченкове слово, українську мову в країнах нашого поселення, бо „без мови рідної... й народу рідного нема".

Після промови виступив один з найкращих хорів у Канаді „Дніпро" під мистецьким диригуванням Марії Дитиняк, яка з великим професійним знанням вивела такі пісні: „Жалібний марш" слова Лесі Українки, „Думи мої", та уривок із поеми „Гайдамаки". Солістами були Лілея Волянська, Любомир Пастушенко та Олеся Талпаш. Після цього Роман Британ, студент Альбертського університету, гарно продеклямував Шевченкове „Посланіє", висвітлюючи прозірки (на великому екрані) з картин Шевченка. Були показані майже всі автопортрети Шевченка.

На кінець Шевченківського концерту хор СУМ „Верховина" під орудою Ірини Тхорик та у фортепіяновому супроводі Ксені Даціків виконав „Плавай, плавай, лебедонька" з поеми „Тополя", та „У перетику ходила". Трохи дивно, що ту саму пісню виконували двічі на цьому концерті. Невже не можна було підготувати іншої із багатої спадщини Миколи Лисенка?

Гарне Шевченківське свято, на якому було багато молоді, закінчено гимном „Ще не вмерла Україна".

Маркіян Ковалюк

ФУНДАТОРИ, МЕЦЕНАТИ і ДОБРОДІЇ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ в НЮ ЙОРКУ

(Стан з 15-го січня 1983 р.)

ФУНДАТОРИ (5,000 дол. і більше)

Бл. п. Ірена з Шухевичів Любчак — 20,000 дол. (в спадку)
Марія Ясінська-Мурована — 11,000 дол. (з того 10 тисяч дол. призначено як спеціяльний фонд імени жертводавців)
Лідія і Василь Кий — 6,210 дол. (з того 5 тисяч дол. призначено як спеціяльний фонд імени жертводавців)

Софія і Тит Геврик	$5,000.00

МЕЦЕНАТИ (1,000 — 4,999 дол.)

Організації і корпорації

Кон Едісон	$1,500.00
Кредитівка „Самопоміч" — Ню Йорк	2,500.00
Український Конґресовий Комітет Америки	1,000.00
Український Народний Союз	1,500.00
Український Спортовий Клюб Ню Йорк	1,000.00

Окружні Управи Союзу Українок Америки

Дітройт	$1,480.00
Ню Йорк	2,802.00
Ню Джерзі	1,200.00
Філядельфія	1,200.00
Чикаґо	1,300.00

Відділи Союзу Українок Америки

1-ий — Ню Йорк	$1,800.00
3-ій — Фінікс	1.350.00
11-ий — Трентон	1,514.00
12-ий — Клівленд	2,790.00
13-ий — Честер	2,070.00
17-ий — Маямі	2,000.00
19-ий — Трентон	1,134.00
20-ий — Філядельфія	1,290.00
24-ий — Елізабет	2,070.00
28-ий — Ірвінґтон	2,597.00
31-ий — Вискансин	1,000.00
33-ій — Клівленд	2,052.00
47-ий — Ню Йорк	2,240.00
58-ий — Дітройт	1,000.00
59-ий — Балтимор	1,310.00
64-ий — Ню Йорк	2,690.00
67-ий — Філядельфія	3,340.00
70-ий — Пассейк	1,000.00
72-ий — Ню Йорк	1,133.00
82-ий — Ню Йорк	2,245.00
83-ій — Ню Йорк	2,200.00
86-ий — Ірвінґтон	1,385.00
91-ий — Бетлегем	2,770.00
92-ий — Менвілл	1,025.00
93-ій — Гартфорд	1,057.00
99-ий — Вотервліт	1,040.00
103-ій — Гемпстед	1,080.00
104-ий — Ню Йорк	1,000.00
108-ий — Ню Гейвен	1,150.00

Д-р Татяна і д-р Омелян Антоновичі	$1,000.00
Бл. п. Стефанія Абрагамовська-Кібюк	1,025.00
Юрій Витанович	1,500.00
Люба і Юрій Волинець	1,000.00
Катерина і Олександер Вишнівські	1,235.00
Діянна й Іван Гинанські	1,000.00
Ольга і Мирон Гнатейки	2,410.00
Д-р Ірена Гребеняк	1,075.00
Анна Гувер	1,250.00
Наталія і Іван Даниленки	1,066.00
Марія Даниш	1,110.00
Д-р Осип Данко	1,375.00
Софія і д-р Карло Зайнінґери	1,725.00
Филимон Калитчук	1,000.00
Ірена Кашубинська	1,080.00
Д-р Константин Кебало	1,000.00
Бл. п. о. Кобат	1,010.00
Д-р Марія Кознарська	1,320.00
Софія і д-р Олег Кудрики	2,000.00
Пелагія і Василь Кучкуди	1,750.00
Ірена і Лев Кушніри	2,255.00
Михайло Максимів	2,100.00
Надія і д-р Зенон Матківські	3,750.00
Д-р Дарія і д-р Ярослав Миндюки	1,000.00
Антін Мурований	1,000.00
Анна Никифоряк	1,590.00
Марія і Іван Оленські	1,081.00
Варвара Олійник	1,000.00
Аркадія і проф. Володимир Палашевський	1,000.00
Михайло Панкевич	1,000.00
Ярослава і д-р Ярослав Панчуки	1,045.00
Аркадія і проф. Володимир Петришини	2,575.00
Анна і Ярослав Плескуни	2,500.00
Михайло Пирський	1,000.00
Оксана і бл. п. Богдан Раки	3,100.00
Анна і Володимир Раки	3,050.00
Проф. Іванна і д-р Олег Ратичі	1,285.00
Марія і Богдан Робак	1,000.00
Ольга і д-р Климентій Рогозинські	1,125.00
Іванна і Степан Рожанковські	2,255.00
Ірена і Мирон Руснаки	1,035.00
Бл. п. Олена і д-р Юрій Савицькі	1,005.00
Клявдія Салук	1,000.00
Мирослава і д-р Денис Стахів	2,464.00
Марія Стефанів	1,125.00
Ярослава Сурмач-Мілс і Мирон Сурмач	1,000.00
Анна Татарів	1,000.00
Маркіян Титла	1,350.00
Оксана і Олександер Тишовницькі	2,645.00
Д-р Юрій Трухлий	1,000.00
Ольга і д-р Богдан Фараоніви	1,100.00
Д-р Борис Филипчак	1,000.00
Богданна і д-р Богдан Худьо	1,000.00
Марта і д-р Богдан Цимбалісті	3,310.00
Н. Н.	2.200.00
Аркадій Мулик Яцківський	1,500.00
Віра й Антін Шумейки	1,725.00

ДОБРОДІЇ (500 до 999 дол.)

Організації

Самопоміч — Філядельфія	$500.00

Відділи Союзу Українок Америки:

43-ій — Філядельфія	$704.00
54-ий Вілмінґтон	704.00
62-ий — Ґлен Спей	920.00
66-ий — Ню Гейвен	669.00
89-ий — Кергонксон	968.00
119-ий — Йонкерс	650.00

Анна і д-р Роман Алиськевичі	$575.00
Марія і Юліян Бачинські	615.00
Бл. п. Ірена і Володимир Винницькі	500.00
Роман Волчук	550.00
Лідія і Богдан Гайдучок	610.00
Лідія і Мирон Гарванки	510.00
Д-р Омелян Дерій	820.00
Павло Добрянський	500.00
Ірена і Ярослав Качанівські	520.00
Марія і Роман Кобринські	750.00
Фалина Кульчицька	600.00
Оксана Кушнір	700.00
Іван Луків	500.00
Олена і д-р Олег Мартинюки	680.00
Марія Підгородецька	500.00
Михайло Плахтій	500.00
Марія Ржепецька	869.00
Наталія і Борис Рибаки	500.00
Д-р Марія Савдик	500.00
Д-р Софія Сивак	515.00
Зеновія і Володимир Сидораки	500.00
Юліян Сквіртнянський	500.00
Ольга і д-р Ярослав Ставничі	745.00
Віра і д-р Остап Тершаковець	550.00
Ольга Трачук	700.00
Марія і д-ф Дмитро Фаріон	500.00
Д-р Марія Фішер-Слиж	800.00
Д-р Олександер Школьник	500.00
Лідія і Петро Яціви	500.00

В підсумку МЕЦЕНАТАМИ Українського Музею в Ню Йорку є: 57 особи (або родини), 5 Округ СУА, 30 Відділів СУА, 5 інших організацій (Самопоміч — Ню Йорк, УНС, УККА, УСК, Кон Едісон).

ДОБРОДІЯМИ Українського Музею є: 29 особи (або родини), 6 Відділів СУА, 1 Самопоміч (Філядельфія).

Усім цим будівничим музею української культури в Ню Йорку — щире спасибі.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

СВЯТА СОФІЯ — РЕЛІГІЙНЕ ТОВАРИСТВО УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ, ЗСА

повідомляє:

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

за

бл. п. ФУНДАТОРІВ Постійного Патріяршого Фонду Товариства Свята Софія

були відслужені

в Соборі святої Софії в Римі
та в каплиці філії Українського Католицького Університету у Філядельфії
дня 24-го березня 1983 року

Просимо про молитви за душі Покійних:

о. Теодозій Атаманюк
Мирослав Абрисовський
Іванна і Роман Білинські
Володимира Ценко
Марія Гайова
Марія Гарбуз
о. Іван Кобат
Олена Романа Козінцева
Іван Козак
Михайло Копцюх
Леся Лисак
Іван Марків
Роман Мандрусяк
Мирослав Михайло Навроцький
Анна і Павло Петровські
Катерина Шепелява
Михайло Плешкан

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Т-ва Св. Софія, ЗСА

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого Невіджалуваного БАТЬКА, ДІДЯ

бл. п. ЕВСТАХА МАНАЦЬКОГО

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

30-го березня 1983 р., год. 8-ма рано, в манастирі оо. Василіян у Ґлен Кові, Н. Й.

Про молитви за душу Покійного просять:
дочка — МАРІЯ МАНАЦЬКА-ГУК
внуки — ДАНА, РОМА І СТЕПАН з дружиною

В Україні...

(Продовження зі стор. 1)

нилися. Напасники вилamали двері ризниці, знущалися з вірних і зробили в церкві обшук — шукали офіційно незареєстрованого священика, який, мовляв, сховався.

У Мерещеві, вдершись до церкви, залякували віруючих. Серед мирян був колгоспний бригадир, якого за участь у нелеґальній Богослужбі звільнили з праці.

Напередодні Великодня міліція побувала й біля офіційно діючих православних церков. Але там задовольнилися перевіркою, чи немає на молебнях дітей. Звичайно під час великих свят біля церков стоять „прикрашені" червоними пов'язками молодики і затримують приведених на молебні дітей, часом затримують навіть молодь, хизуючись, що хочуть „охоронити" Богослужбу від „хуліганів".

У той самий час відомих владі уніятських священиків, які неофіційно працюють, викликали до органів державної безпеки, їм погрожували арештом, якщо вони посміють провести Великодню Богослужбу.

У Львові в священика Гегельського проведено обшук, вилучено релігійні речі і грошові заощадження.

У Путятичах Городоцького району напали й побили священика о. Гриняка, який ішов до хворого причащати його. Потім о. Гриняковї влаштували „товариський суд" на фабриці у Львові, де він працював.

У Дрогобичі зробили обшук у священика о. Гринцишина, забрали релігійні речі, грошові заощадження, навіть дитячі прикраси.

Перед Великоднем в установах провели кампанію залякування, щоб люди не зважилися взяти участь у Великодніх Богослужбах.

Самвидавний журнал „Хроніка Литовської Католицької Церкви" ч. 55, який вийшов у листопаді 1982 року, подає уривки вироку львівським священикам о. Василеві Каваціву і о. Романові Йосипу. Їх засудили у Львові 28-го жовтня 1981 року. Як подає судовий вирок, о. Каваців Василь Михайлович народився в 1934 році в селі Яблунівка Стрийського району Львівської области, українець, громадянин СССР, безпартійний, має середню спеціяльну освіту, неодружений, раніше не суджений, працював кочегаром у 3-ій Львівській міській лікарні.

Отець Йосип Роман Степанович, народжений 1951 року в селі Водяне Пустомитівського району Львівської области, українець, громадянин СССР, безпартійний, має середню спеціяльну освіту, військовозобов'язаний, неодружений. Обидва священики мешкали у Львові, вул. Янки Купали, 36, кв. 3.

Обох звинувачували за статтею 138 ч. 2 („Порушення законів про відокремлення Церкви від держави і школи від церкви") та ст. 209 ч. I КК УССР („Посягання на особу і права громадян під приводом виконання релігійних обрядів або іншим приводом").

У чому ж полягало це „посягання на особу і права громадян"? У вироку про це прямо сказано: „В періоді 1974 - 1981 рр. Каваців і Йосип, всупереч забороні влади, організовували недозволену релігійну діяльність серед українців-католиків, проводячи в селах Львівської области вдень і вночі, в робочі і в вихідні дні нелеґальні богослужби в незареєстрованих владою громадах віруючих, на цвинтарях і в квартирах, а також у зареєстрованих церквах, не узгоджуючи з православними громадами. Підсудні Каваців і Йосип не тільки організували і проводили богослужби, а й навчали неповнолітніх істин віри та, користуючись сповіддю, призначали віруючим на знак покаяння повторювати різні молитви, щоб вивчити їх напам'ять. Крім того, підсудні Каваців і Йосип, використовуючи сповідь, калічили неповнолітніх".

Це звинувачення звучить справді „кримінально". Цікаво, як же вони їх калічили, і що це за дикунське жертвоприношення? Вирок пояснює, як виглядало це „каліцтво". Виявляється, священики намовляли віруючих постити (утримуватись від м'ясних страв), а під час Великого Посту нібито забороняли дітям відвідувати клюб, дивитися телевізор і ходити в кіно.

Коментатор „Хроніки Литовської Католицької Церкви" говорить з цього приводу так: „Суд стверджує, ніби стримування від м'ясних страв шкодить здоров'ю. Але чому ж тоді в установах громадського харчування двічі в тижні введено рибну дієту?"

Жоден свідок не підтвердив звинувачення, що священики Каваців і Йосип забороняли кому-небудь ходити в кіно чи дивитися телевізор. Заперечували це й підсудні. І все ж суд визнав їх винними за обома пред'явленими статтями та засудив кожного на п'ять років ув'язнення і три роки заслання. Крім того, суд постановив предмети культу і релігійну літературу передати до Львівського музею релігій і історії атеїзму. Цінні предмети, непридатні для музею (радіоприймач, магнітофон тощо) конфіскувати на користь держави. „Маловартісні" предмети знищити.

Самвидавний коментар до судової справи над священиками Кавацівом і Йосипом закінчується так: „Атеїсти вважають, що Католицьку Церкву грецького обряду на Україні вже ліквідували. Але вони помиляються. Хоч віруючих і переслідують, хоч священиків і тероризують, Католицька Церква грецького обряду на Україні жива".

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу Ютика-Сиракюзи, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 10-го квітня 1983 р., о год. 2-ій по пол. в залі Українського Народного Дому
1317 West Fayette Street • Syracuse, N.Y.

відбудуться

ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС ЮТИЦЬКО-СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття.
2. Вибір президії.
3. Вибір Номінаційної Комісії.
4. Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів і його прийняття.
5. Звіти членів Управи: голови, секретаря і касира.
6. Звіт Контрольної Комісії.
7. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі.
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на рік 1983.
9. Доповідь ВОЛОДИМИРА КВАСА, головного радного УНС.
10. Дискусія.
11. Затвердження пляну праці на біжучий рік.
12. Внески, запити і закриття зборів.

До участи в зборах зобов'язані члени Окружної Управи, предсідники, секретарі, касири, конвенційні делеґати й інші урядовці відділових Управ, а саме:

21, 38, 39, 58, 121, 192, 202, 215, 263, 271, 283, 317, 330, 484.

У зборах візьмуть участь:

Володимир Квас, головний радний УНС
Василь Оріховський,
старший обласний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Д-р Іван Гвозда — *голова*
Володимир Запаранюк — *почесний голова*
Микола Велич — *касир*
Ярослав Сенишин — *секретар*

Амстердам, Коговз, Трой і околиці!

В суботу, 9-го квітня 1983 р., о год. 3-ій по пол. в залі Українського Клюбу
при 402 25-та вул. WATERVLIET, N.Y.

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС
міст: Трой, Амстердам, Гадсон, Коговз, Вотерлвіт і Пітсфілд, Масс. та околиці

до участи в яких запрошені і зобов'язані члени Окружної Управи, секретарі та члени Управи і конвенційні делеґати наступних Відділів:

13, 57, 88, 150, 191, 266, 476 і 477

ПОРЯДОК ЗБОРІВ:

1. Відкриття і вибір Президії.
2. Відчитання протоколу Зборів 1982 року.
3. Справоздання з діяльности Округи і її Відділів.
4. Дискусія та уділення абсолюторії уступаючій Управі.
5. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії.
6. Доповідь ВОЛОДИМИРА КВАСА, головного радного УНСоюзу
7. Плян праці на біжучий 1983 рік.
8. Закриття Зборів.

У зборах візьмуть участь:

Володимир Квас, головний радний УНС
Василь Оріховський,
старший обласний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

МИХАЙЛО САВКІВ, *голова*
ІВАН ДУРБАК, ВАСИЛЬ КОЛОДІЙ, *секретарі*
ВАСИЛЬ ВАРШОНА, *касир*

„Радіодиверсанти"...

(Продовження зі стор. 2)

чергу „Радіо Свобода", „Вільна Европа", „Голос Америки" та інші голоси, що допомагають американським імперіялістам вести антисовєтську пропаґандивну кампанію". Тут згадується „десятки буржуазних радіостанцій, які ведуть свої передачі на багатьох мовах СССР. Це Бі-Бі-Сі, радіо Риму, Канади, Ізраїля та інших країн". Ці центри, на думку газети, працюють за принципом Ґебельса: якщо повторювати брехню досить часто, люди їй повірять".

Також інші совєтські газети, не перебираючи в засобах, ведуть пропаґандивний ідеологічний наступ на ЗСА і їхнього президента Роналда Реґена. Самі наголовки в „Правді", органі ЦК КПСС, свідчать самі за себе: „Зібрання американських ультра", це про консервативних республіканців, „Скрізь призму імперських амбіцій", про виступ Р. Реґена на річній конференції Американських леґіонерів та багато інших. Навіть американських Церков та прицерковних організацій не поминула совєтська пропаґандивна машина, не зважаючи на це, що вони займають досить ліберальне становище, наприклад до замороження нуклеарної зброї і переговорів про скорочення міжконтинентальних ракет, які тепер ведуться у Женеві.

А що на це кажуть ЗСА? У цьому питанні, тобто у питанні відпору Америки московським імперіялістам голоси поділені: одні (пацифісти, прихильники політики детанту і бизнесових пертрактацій) кажуть, що ідея замороження нуклеарної зброї, звідки б вона не походила, навіть від самого Андропова — добра і її треба прийняти, хоч Андропов в себе вдома ще такого замороження не наказав провести; інші, тобто офіційний Федеральний Уряд президента Реґена покищо не має ясної концепції щодо СССР. Він його натавровує за імперіялістично-авантюрницькі потягнення, але рівночасно заявляє, що дозброєння Америки є тільки для „відстрашування" і затримання „миру" у світі. Тому слушно деякі публіцисти і політики запитують: від чого відстрашувати і якого миру потребує сьогоднішній світ — справжнього чи накиненого диктаторським режимом СССР? Очевидно, у західній безконцепційній політиці помічаються звороти на краще, головно тепер, після інвазії Совєтського Союзу на Афганістан і погроз Андропова, але ще немає тут повного усвідомлення, що самою мілітарною силою чи дозброєнням можна виграти ідеологічний чи навіть фізичний бій з московською імперією. Тому таку політику радше треба назвати „першими зворотами" чи „ластівками", які ще не віщують весни, хоч зміни в західніх, зокрема американських радіопересиланнях значно допоможуть Заходові в майбутніх роках.

Треба, однак, надіятися, що Захід почне придивлятися до внутрішніх проблем СССР і знаходитиме там відповідь, якою сьогодні повинна бути політика Заходу на довшу мету.

Український Народний Союз
проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам на академічний рік 1982-83

Стипендії будуть признані Стипендійною Комісією УНСоюзу студентам визнаних університетів і каледжів, які **Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ,** на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активности в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСоюзу, слід вносити **до 31-го березня 1982 р.,** на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! ПОДАННЯ НА СТИПЕНДІЇ, ЯКІ НЕ МАТИМУТЬ ВИМАГАНИХ ПРИЛОГ, КОМІСІЯ НЕ БУДЕ РОЗГЛЯДАТИ.

До
ВШ Членів УНС - Передплатників „Свободи"

Грудень, 1982

Вельмишановні Члени - Передплатники!

Делеґати 30-ої Конвенції УНСоюзу схвалили підвищити ціну передплати „Свободи" для членів УНСоюзу із $7.80 на $15.00 річно, беручи під увагу значно збільшені видатки Видавництва на поштові оплати, газетний папір та інші кошти.

Схвалена 30-ою Конвенцією підвишка передплати входить в силу від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платности квартальних, піврічних чи річних вкладок. Значить, Ваші вкладки, які включають передплату „Свободи", платні від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платности на квартальних, піврічних чи річних ставках після 1-го січня 1983 року, будуть збільшені на $7.20 у річному відношенні; $3.60 піврічно, $1.80 квартально та 60 центів місячно.

Така сама підвишка передплати "Свободи" зобов'язує і всіх тих членів УНС, які платять цю передплату окремо від своїх вкладок, висилаючи їх прямо до адміністрації „Свободи".

Нові ціни передплати для членів:
$15.00 річно, $7.50 піврічно, $3.75 квартально, $1.25 місячно.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

БОГДАН КЛІШ, член УНС Відд. 301-го ім. Д. Вітовського в Чікаго, Ілл., помер 20-го лютого 1983 року на 42-му році життя. Нар. 1940 року в Польщі. Членом УНС став 1964 року. Залишив у смутку дружину Марію, три дочки Маргарету, Дороті і Анну, Матір Вікторію, батька Андрія та сестру Ірену. Дальшу і ближчу родину в Америці, Канаді і Польщі. Похорон відбувся 23-го лютого 1983 року на цвинтарі св. Миколая в Чікаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Петро Врублівський, секр.

БЕССІ НИКОЛАЙКО, член УНС Відд. 217-го ім. св. Йосафата в Рочестері, Н.Й., померла 14-го лютого 1983 року на 87-му році життя. Нар. 1896 року в Польщі. Членом УНС стала 1960 року. Залишила в смутку сина, племінників і племінниць. Похорон відбувся 16-го лютого 1983 року на цвинтарі св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Память!
Секретар.

МАРТА МУДРА, член УНС Відд. 2-го в Мавнт Кармел, Па., померла 15-го лютого 1983 року на 74-му році життя. Нар. 4-го вересня 1908 року в Мавнт Кармел, Па. Залишила в смутку дві сестри Марію Ґелліс і Мілдред Дутзар. Похорон відбувся на цвинтарі свв. Петра і Павла у Мавнт Кармел, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Марія Писарчук, секр.

ДМИТРО СПІВАК, член УНС Відд. 460-го в Лондоні, Онтаріо, помер у трагічному випадку на 30-му році життя. Нар. 1952 року в Лондоні, Онтаріо, Канада. Членом УНС став в 1966 році. Залишив у смутку дружину Ольгу і двох синів Дмитра й Михайла; батьків Миколу й Ольгу; брата Андрія, дідуня і бабусю А.Співак, дідуня й бабусю І.Жидовка. Похорон відбувся 2-го лютого на цвинтарі „Мавнт Плезент в Лондоні, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Горнич, секр.

ІВАН ОЗАРКО, член УНС Відд. 240-го ім. Є.Коновальця в Клівленді, Огайо, помер 1-го лютого, 1983 року на 64-му році життя. Нар. 1918 року в Дубівці, Україна. Членом УНС став в 1970 році. Залишив у смутку дружину Теодозію. Похорон відбувся 5-го лютого 1983 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

СТЕПАН КАША, член УНС Відд. 65-го ім. св. Володимира в Елизабеті, Н.Дж., Помер 18-го лютого 1983 року на 87-му році життя. Нар. 1895 року в Україні. Членом УНС став 1916 році. Залишив у смутку синів Гриця і Михайла; дочку Анну і внука. Похорон відбувся 22-го лютого 1983 року на цвинтарі св. Ґертруди в Колонії, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
А.Смит, секр.